

Zvaižždė

SANVAITINIS LAIKRASČIUS.

Nr. 40

BROOKLYN, N. Y., 21 d. Lapkričio (November) 1901M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 - 1901.

Metas I

Buvusiam kunigui V. Dembskiui.

„Lietuvos“ No. 41 buvęs kunigas Dembskis giriasi, kad jo rašymams nieks priešingo negali pasakyti. Perspaudiname čia kritiką jo knygos „Isz kur kyla melai ir tt.“, tilpusią „Kataliko“ No 41, 1899 m. Tikimės, kad Dembskis, perskaitęs ją išnaujo, pradės žiūrėti ant savo netikusių rasztų kitaip.

Isz ko kyla melai ir visokios skriaudos žmonijoje. Paraszė kun V. Dembskis. Shenandoah (skaityk Plymouth) Pa. 1899 m

„Žiurint ant skritulio žemės ir regint ant jo paviršiaus krutanczius skrudzynus ypatų, žmonėmis vadinamų, matome ne sykį su pasipurtimu kovas naikinancias, kurias veda tarp savęs ar tai pavieniai ar kuopomis gyvendami. Ne sykį klausiau savęs ir kitų: Delko žmogus, vadinamas protingu, ir da virszgamtiszka buk tai speka apdovanotas, meile vadinama, daugiaus daro bledies savo veislei, negu beprotiszkiems ke turkojams gyvuliams, kuriuos jis vartoja ant savo patarnavimo. Jieszkodamas iszriszimo to klausymo, bet nerasdamas užganėdinancio atsakymo priverstas buvau statyti antrą klausymą: Ar tikrai žmogus yra tuomi, kuom mes nori me jį matyti, tai yra: Ar jis yra augsztesnė ypata, turi mislį ir virszgamtiszka mierį?“

Teip pradeda savo rasztą atsimetęs nuo bažnyczios ir nuo Dievo kunigas V. Dembskis. Isz tokios pradžios galima turėti supratimą apie vertę perživalgiamos čzia knygos ir jos autoriaus.

Literatiszkos vertės Dembskio veikalas neturi jokios: visa knyga — tai surinkimas į kruvą yvairių žodžių be suriszimo, sutaikymo ir be senso. Pirmas sakynis iszduoda nepavydėtiną paludijimą apie „augstą“ mokslą autoriaus: užmirsza jame subiectum — užmirszimas nedovanotinas net mokintiniui pirmos kliaos. O kokia puiki logika! Dembskiui rodosi, kad žmonės daugiaus daro bledies žmonėmis, ne kaip gyvuliams ir stato klausimą, dėlko teip yra. Nė jis pats, nė niekas kitas negali atsakyti. D e l t o „priverstas yra statyti kitą klausimą: ar žmogus yra augsztesnė ypata, turinti mislį ir virszgamtiszka mierį?“

Tas iszrodo lyg kas protautų sziteip: negaliu iszriszti klausimo, dėlko medis griudamas miszke užgauna dau giaus kitus medzius, nekaip žvėrius ir paukszczius, ir d e l t o priverstas esu klausiti: ar medis turi žievę ar ne?

Apskritai imant, kuo-kuo, bet tuo, kad turėtų daug liogikos, Dembskis negrieszija. Geriausiu pavyzdziu gali buti pirmas klausimas, randamas apsvarstomoje knygoje: „Ko dar ininkai gali laukti nuo kunigijos?“

„Sztas klausimas jau senų gady nių — raszo D. — yra statomas per visas apszviestas tautas, o vienog be paskmės. Nerado (kas?) jokio aiszkaus atsakymo. O dėlko teip yra? Delto, jog dar kiekviena tauta pripažinsto reikalingumą tos (kokios?) kunigiszkos įrednės.“

Komikas yra mūsų Dembskis, ko mikas..... Dar linksmiau darosi, skaitant tolesnius iszvedziojimus pase-

nusio proto:

„Pažiurėkime tiktai į kunigiją visų tautų, o supras me, kaip ji iszsirodo surėdymas szios gadynės. Dėl paveczdos jeigu paimsime mūsų tautos dabarnykszczią kunigiją, o tuojaus pamatysime, juog yra valdoma per popiežių Romos. Teiposgi jeigu paimsime kunigiją Maskolijos.....“

Gana jau gana, nes negalime susilaikyti nuo „pasipurtymo“, kurį gimdo ypatingas susitraukimas raumenų, juoku vadinamas. Kas do pažintis gramatikos reikalavimų, kas do stilius, kas do liogika! Isztiesų, jeigu dėkingi tautiečiai nepastatys už tai paminklo Dembskiui, kaip nejegiausiam mūsų rasztininkui, protestuosiu su tokiu smarkumu, su koku andai protestavo tulas tautietis isz Philadelphios priesz pp. Szerną ir Olszevskį už tai, kad atsisakė nuo komitetavimo reikaluose Paryžiaus parodos.

Bet grįszkime prie raszo mūsų linksmo senio. Nė viena tauta — sako jis — neiszriszo klausimo, ko darbininkai gali laukti nuo kunigijos, o tai dėlto, kad visos pripažįsta reikalingumą kunigijos (kurs nonsensas!) Akyveizdo, e tokio liudno apsieiszzkimo (pas mūsų autorių jis iszrodo komiszku pats — tēmykite, pats! — Dembskis apsiima jį iszriszti. A d a e t e r n a m r e i m e m o r i a m paduožu tą iszriszima. (Daugiaus bus.)

Perdėtinis į paveldinį:

— Jeigu tamistai rodosi, kad esi toks at kaip asz, tai... tai tamista esi asilas.

KAA MEDŽIOJA.

PASAKA RUDYARDO KIPLINGO.

VERSTA IŠ ANGLIŠKOS KALBOS.

(Taša.)

Teip šokdamos, rėkdamos ir cypdamos visos Bandaros bėgo medžiais sau žinomu keliu su Maugliu, savo imtiniu.

Isz pradžių jis buvo išsigandęs, kad jo neišleistų iš rankų; paskui pradėjo pykti, bet jis žinojo geresnį daiktą už kovą: jis pradėjo mislyti. Pirmutiniu daiktu buvo duoti žinią Balu ir Bagyrai, nes beždžionės greitai bėgant, be abejojimo draugės buvo atsilikę toli užpakalyje. Nebuvo ko žiūrėti į apačią, nes jis tematė medžių lapus, delto pasiryžo žiūrėti augštin ir pamatė augštai padangėje Rann'ą, Peslį, skrajojantį ir dairantįsi ant girios ir laukiantį gyvo daikto, paskyrto ant numirimo. Rann patėmijo, kad beždžionės neša kasžin kokį daiktą ir nusileido keletą šimtų mastų žemyn pažiūrėti, ar tas daiktas yra toks, kokį jis galėtų valgyti. Jis sušvilpė iš nusistebėjimo, pamatęs Mauglį, nešamą ant medžio viršūnės ir išgirdęs peslių šaukimą: „Esame vieno kraujo, jūs ir aš.“ Šakos medžio uždengė vaiką, ber Rann prilėkė ties antru medžiu ir vel pamatė mažą, įdegusį saulės veidą. „Insitėmyk kelią, kuriuo manę neša!“ šaukė Maugli. „Pasakyk Balu, ką priklauso prie Stoniškės Girios, ir Bagyrai nuo Nutarimų Uolos!“

— Keno varde, Brolau? — Rann niekadoms nebuvo matęs Mauglio, nors, žinoma, apie jį girdėjo.

— Mauglio, Varliukščio varde. Jie manę vadina žmogaus vaiku! Insitėmyk kelią!

Paskutinius žodžius jis išrėkė nešamas per orą, bet Rann linktelėjo galvą ir iškilo augštin — teip augštai, kad išrodė kaip dulkę — ir tę pasiliko ant vietos, dabodamas savo aštriomis akimis judėjimą medžių viršūnių, kuriąs judino beždžionės.

— Jos niekadoms neišneša toli — tarė jis užspringdamas. — Jos niekadoms nepadaro to, ką nori padaryti. Tos Bandaros visados jieško naujų daiktų. Šituo laiku jos, kaip man rodosi, užsimanė bėdos sau, nes Balu ne liurbis, o Bagyra, kiek žinau, gali užmušinėti ir ką kitą, ne tik ozkas.

Paplevėsavo sparnais, surietė kojas ir laukė.

Šiuo tarpu Balu ir Bagyra šėjo iš piktumo ir gailėsčio. Bagyra užlipo ant medžio teip augštai, kaip niekadoms dar nebuvo užlipusi, bet šakos sulūžo po jos sunkumu ir ji nuslydo žemyn su pilnais nagais žievės.

— Dėlko nepersergėji žmogaus vaiko! — suurgė ji ant vargšės Balu, kuri pradėjo šleivai bėgti, tikėdamasi pavyti beždžionės. — Kas isz to, kad ji leizgyvį palikdavai bemušdama, o nepersergėji?

— Skubinkimės! O skubinkimės! Mes — mes dar galime pavyti — atsiduso Balu.

— Su tokiu greitumu! Teip vydamiesi nepailsintume ir sužeistos karvės. Mokytojau Instatimų, vaikų mušėjau! mylia tokių tursinimų užmuš tave. Atsisėsk ir mislyk! Pa daryk plianą. Ne vieta čia vyti. Jos gali jį išmesti, jeigu seksimo per arti.

— A r u l a! H u! Jos gal jau jį numetė, nenorėdamos nešti. Kas gali užsitikėti Bandaroms? Dėkit negyvas šiksnosparnius ant mano galvos! Duokit man juodus kaulus est! Inverskite manę į avilius laukinių bičių, kad manę užkandžiotų iki smerties ir palaidokit manę su hijena — nes esu vargin.

giausia meška! A r u l a l a! V a h u a! O Maugli, Maugli! Dėlko tavęs nepersergėjau prieš Beždžionės vietoje skaldyti tau galvą? Gal aš ir išmušiau jam kokios dienos lekciją iš galvos ir gal jis dabar guli kur girioje be Mistro Žodžių!

Balu susiėmė letenomis galvą ir vartėsi į šonus, stenėdama ir vaitodama.

— Bet jis pasakė man visus Žodžius gerai paskutinį sykį — tarė Bagyra nekantriai. — Balu, tu neturi nė atminties nė paguodonės. Ką giria pamislytų, jeigu aš, Juoda Pantera, pastatyciau šerius teip, kaip Iki Ežys, ir staugčiau?

— Kas man galvoje, ką giria mislija. Jis gal jau negyvas.

— Kol jos nenumes jo nuo šakų juokais arba neužmuš jo, neturėdamos ką kitą veikti, nesibijau nieko apie žmogaus vaiką. Jis išmintingas ir gerai išmokytas, o pirm visko, turi akis, kurios gązdina Girios Gyventojus. Bet, ant nelaimės, jis yra rankose Bandarų, o jos, gyvendamos ant medžių, mūsų nesibijo.

Bagyra palaižė leteną, giliai užsimsilijusi.

— Kvaila esu! O, aš ruda, stora, kvaila šakny knišeja! — tarė Balu liksmai. — Gerai sako Hati, Laukinis Šlapis: „Kiekvienas turi savo baimę“, — jos, tos Bandaros, bijosi Kaa, Uobinės Gyvatės. Ji gali laiptoti, kaip ir jos. Ji vagia jaunas beždžionės naktimis. Pašnabzdėjimas jos vardo atšaldo jų uodegas. Eime pas Kaa.

— Kas mums iš to? — Jis nepriguli prie mūsų giminės, neturi kojų, bet turi pikčiausias akis, — tarė Bagyra.

— Ji labai sena ir labai kytra. Be to, ji visados alkana, — tarė Balu, įgaudama viltį. — Pažadėsime jai daug ozkų.

— Ji miega per visą mėnesį, kartą priėdusį. Ji gal da miega, o jeigu prikelsime, kas iš to, jei pasakys, kad pati nori sau užmušinėti ozkas?

Bagyra, kuri ne laug ką žinojo apie Kaa, neužsitikėjo jai.

— Jeigu teip, tai, man rodosi, toki seni medžiotojai, kaip aš ir tu, pašnekėsimė jai į protą.

Čia Balu patrynė savo šoną į panterą ir abidvi neujų jieškoti Kaos, Uolinio Pytono. *)

Atrado ją susirangusią ant šiltos uolos, šildančiąsi saulėje ir džiaugiąčiąsi iš savo naujos odos, nes miegojo pastarą dešimtį dienų, mainydamą odą, ir dabar blizgėjo visa — kaišiojo savo didelę buką nosį po žemę ir raitė trisdešimtis pedų savo kuno į fantastiškus mazgus ir ritinius, ir laižėsi, mislydama apie busiančius savo pietus.

— Ji neėdusi — tarė Balu, atsidusdama su palengvinimu, pamačiusi rusvai-geltoną jos odą. — Atsargiai, Bagyra! Ji truputį neprimato po permainymu drapanų, ir greitai šoka.

Kaa nebuvo nuodinga gyvatė — ji laikė net paniekinime nuodingas gyvates, kaipo pasalingas; jos visa galybė gulėjo suspaudime ir kad suverždavo savo didelius žiedus aplink ką norints, nebuvo ką sakyti.

— Gero medžiojimo! — suriko Balu, tupdama ant užpakalio.

Kaip visos tos veislės gyvatės, Kaa buvo apkurtė, ir neišgirdo gerai šauksmo išpradžių, bet susirangė, laukdama užpuolimo ir nuleido galvą.

— Gero medžiojimo mums visiems — atsakė. — Oho, Balu, ką tu čia veiki? Gero medžiojimo, Bagyra. Bent vienas iš mūsų reikalauja maisto. Ar gavot kokią žinią apie žvėrieną? Kad dabar ozka arba nors veršiukas? Esu teip tuščia, kaip išdziuvęs šulinys.

— Medžiojame — tarė Balu tokiu balsu, lyg tas, ką sakė, buvo menkiausiu ant svieto dalyku. Ji žinojo, kad

*) Pytonas (Python) didžiausia ir stipriausia Indijos gyvatė, bet nenuodinga.

Kaosa nereikia skubinti. Ji buvo per didelė.

— Duok man citi su tavim — tarė Kaa! — Vienu su davimu mažiau ar daugiau tau, Bagyra arba Balu, bus niekas, bet aš — aš turiu laukti ir laukti per dienas ant tako ir laiptoti per pusę nakties, žiurėdama, ar nepasitaikys kokia jauna beždžionė. P s s n o! Šakos jau ne tokios, kokios budavo, kaip buvau jauna. Nudžiuvę šakos, supuvę labai — tokia dabar giria.

— Gal tavo sunkybė prisideda prie šakų lužimo? — tarė Balu.

— Teip, gražus ilgumas — gražus ilgumas — tarė Kaa su pasididžiavimu. — Bet ir naujai išaugę medžiai kalti. Pasukutinį sykį vos tik nenupuoliau žemyn — vos tik susilaikiau, ir balsas mano slidino, nes uodega nebuvau stipriai apsikabinęs už medžio, prikėlė Bandaras, ir jos pradėjo vadinti manę labai negražiais vardais.

— Bekoja geltona kirmelė — tarė iš po usų Bagyra, lyg stengdamasi atsiminti kasžin ką.

— Ssss! Ar jos manę vadino teip? — tarė Kaa.

— Man rodosi, kad teip jos rėkė mums pereitą mėnesį, bet mes ant jų nepaisome. Jos kalbėjo visokius niekus — net tą, kad tu neturi jau nė vieno danties, nedrįsti užsipulti ant nieko didesnio, kaip tik ant mažų ozkelių, nes (ištiesų, begėdės tos Bandaros) — net bijaisi ozio ragų — kalbėjo Bagyra saldžiu balsu.

Gyvate, ypač senas pytcnas, kokuu buvo Kaa, labai retai pasirodo, kad pikta; bet Balu ir Bagyra matė, kaip Kaosa didelės raumenys aplink nasrus pradėjo drebtėti.

— Bandaros permainė vietą gyvenimo — tarė ji ramiai. — Išėjus ant saulės šiandien, išgirdau klyksmus ant medžių viršūnių.

— Mes — mes ciname paskui Bandaras dabar — tarė Balu, bet užspringo, nes atsiminė, kad tai buvo pirmutinis sykis, kad vienas iš Girios Gyventojų užsiinteresavo darbais beždžionių.

— Be abejo, nemažas turi būti daiktas, kurs verčia du tokiu medžiotoju — vadovu savo girioje — citi paskui Bandaras, — atsakė Kaa mandagiai, nors buvo pilna žingeidumo.

— Ištiesų — pradėjo Balu — esu nickas daugiau, tik tai sena, kartais labai kvaila, Mokytoja Instatymų Sioniškių vilkelių, ir Bagyra šit čia.....

— Yra Bagyra — pertraukė Juoda Pantera, spausdama žandus, nes nenorėjo būti pažeminta. — Bėda štai kame, Kaa. Tos vagilkos riešutų ir laužytojos palmų lapų pavogė musų žmogaus vaiką, apie kurį tu gal girdejai.

— Girdeėjau truputį nuo Iki (jis mislija, kad jo adatos jį gina) apie žmogišką daiktą, kurs buvo priimtas į tarpą vilkų, bet netikeėjau.

— Bet tas tiesa. Jis toks žmogaus vaikas, kokio dar nebuvo — tarė Balu. — Geriausias, išmintingiausias ir drąsiausias iš visų žmogaus vaikų. Mano mokintinis, kurs pagarsįs mano vardą po visas girias; be to, aš — mes mylime jį, Kaa.

— T s! T s! — tarė Kaa, linguodama galvą iš vienos į kitą pusę. — Ir aš žinau, kas yra meilė. Pripasakočiau jums tokių pasakų, kad.....

— Papasakosi kadą šviesią naktį, kad visi busime sotūs, idant galėtum atsakančiai tavę pagirti — tarė greitai Bagyra. — Musų žmogaus vaikas dabar rankose Bandarų, o mes žinome, kad jos iš visų Girios Gyventojų bijosi tik tai vienos Kaosa.

— Jos bijosi tik tai manęs vienos ir gerai daro — tarė Kaa. — Mėgzdytojos, kvailios, pasiputę — pasiputę, kvailios mėgzdytojos — tokios yra beždžionės. Bet žmogaus vaikui

negerai buti jų rankose. Joms nusibosta riešutai, kuriuos skina, ir mėto juos žemyn. Jos nešiojasi šaką per pusę dienos, lyg norėdamos padaryti kasžin kokį didelį daiktą su ja, bet paskui perlažia į dvi dali. Aš tam žmogui nepavydžiu. Jos manę vadino „geltona zuvim“, ar ne teip?

— Kirmelė — kirmelė — slieku — tarė Bagyra. — Jos vadino dar kitais vardais, bet man gėda juos išarti.

— Reikia joms priminti, kad šnekėtų gražiai apie savo poniją. Aaa—ššš! Reikia pataisyti jų klaidžiojančias atmintis. Dabar pasakykite, kur jos nuėjo su jusų vaiku?

— Giria tik tai žino. Man rodosi, į vakarus — tarė Balu. — Mes misliojome, kad tu žinosi, Kaa.

— Aš? Kokuu budu? Aš jās imu, kad užaina man ant kelio, bet nemedžioju ant Bandarų — kaip nemedžioju ant varlių, ir kitų šaltų vandeninių išmetų.

— Augštin augštin! Augštin, augštin! H i l l o I l l o! I l l o! Žiurėk augštin, Balu iš tarpų Sioniškių vilkų!

Balu pakėlė galvą augštin, norėdama žinoti, iš kur balsas eina, ir pamatė Ranną, Peslį, ledžiantįsi žemyn ant žibančių saulėje sparnų. Rannui norėjosi jau miego, bet vis dar lekiujo po visą girią, jįškodamas meškos, bet per lapus negalėjo jos užmatyti.

— Kas yra? — tarė Balu.

— Mačiau Mauglį tarp Bandarų. Jis liepė man pasakyti tau. Dabojau. Bandaros nunešė jį už upę į Beždžionių Miestą — į Šaltas Landynes. Jos gali būti tenai per naktį arba dešimtį naktų, arba ir adyną. Liepiaus šikšnosparniams daboti tamsumoje. Tai ir visa mano pasiuntinystė. Gero medžiojimo visiems jums ten apažioje!

— Pilnų pietų ir gilaus miego tau, Ranni! — suriko Bagyra. — Neuzmiršiu tavę prie sekančio užmušimo. Palikis tau visą galvą, — geriausias iš peslių!

— Tai niekis. Tai niekis. Vaikas mokėjo Mistro Žodžius. Man nepriderėjo padaryti mažiau.

Rann nulėkė į savo lizdą.

— Jis neužmiršo kalbos — tarė Balu su pasididžiavimu. — Pamislykit tik tai, toks jaunas ir atsiminė paukščių Mistro Žodžius ir dar priverstibojė kelionėje po medžius!

— Labai tvirtai įkalei juos į jo galvą — tarė Bagyra. — Bet aš didžiuojosi iš jo, o dabar eime į Šaltas Landynes.

Visi žinojo, kur ta vieta yra, bet nedaug Girios Gyventojų eidavo tę, nes ta vieta, kurią jie vadino Šaltomis Landynėmis, buvo senas, apleistas miestas, pamestas ir palaidotas girioje, o žvėrys retai laikosi ant vietų, kur pirmiau gyveno žmonės. Šernai lenda į tokias vietas, bet medžiotojai ne. Be to, tę daugiausia laikėsi beždžionių, ir nė vienas savę paguodojantis žveris n'ėjo nė artn prie Šaltų Landynių, išimant laikus sausumos, kad statinėse ir rezervuaruose buvo šiek tiek vandens.

— Pusė nakties eiti — ir tai dar greitai — tarė Bagyra.

Balu pasidarė rimta.

— Eisiu, kaip tik galėsiu — tarė karštai.

— Nelauksime tavę. Eik paskui mus. Turime skubintis. Kaa, taisyk kojas!

— Kojas ar ne kojas, aš galiu pralenkti tavo keturias kojas — tarė trumpai Kaa.

Balu buvo pasistengusi skubintis, bet turėjo atsistėti, nes paduso. Tada Bagyra su Kaa paliko ją užpakalyje, o pačios pradėjo skubintis. Kaa nenorėjo apsiliešti panterai ir abidviėjo kruvoje. Kad priėjo prie upelio, Bagyra pralenkė, nes peršoko per vandenį, o Kaa turėjo plaukti, iškišus galvą ant dviejų pėdų iš vandens, bet ant žemės vėl susilygino su Bagyra.

(Toliaus bus.)

Žinios iš pasviečio.

Rosija.

Mieste Pavlovske, Charkovskoj gubernijoje, neseniai susitvėrė nauja sekta, kuri veda gyvenimą pagal mokslą Tolstojaus; jie labai neapkenčia pravoslavų kunigų. Keli popai apskundė juos policijai, kuri vadovos tos sekto suaresztavojo. Užtai toji sekta labiau inrso ant popų ir jų parapijonų. Ir vieną dieną, kadą popas sakė pamokslą, prigulinti į tą sektą, susitarė įėjo į cerkvę ir pradejo muszti ir szaudyti žmones, vidui esanczius. Anie gynėsi nuo jų su peiliais. Kadą policija viską numalszino, cerkvė baisiai izrodė: nuo sienų buvo nulupti paveikslai, altoriai sukraskyti, o po lonkom rado 80 negyvų. Suaresztavojo į 500 ypatų, tarp kurių radosi daugelis studentų.

Prancuzija.

Prancuzijos randas jau nuo seniai nesutinka su Turkija, kuri nenori užmokėti paskirtos sumos pinigų, kaipo atlyginimą už panesztą blėdį. Kad priversti turkus užmokėti Prancuzija neseniai izszintė kelis kariszkus laivus dėl užėmimo turkiszkos salos Mitylene, stovinczius netoli Mažosios Azijos. Rodosi, kad izs tos priezasties turės kilti karė.

Afrika.

Karė su burais labai suvargino Angliją, nes burai kas kartas juos smarkiau pliekia; Kitcheneris szaukiasi pagalbos į Angliją, o ypatingai arklių, nes jam burai atėmė ant syk net 6 tukstanczius arklių. Užperėitą nedėlią Kitcheneris didziudamasis danesė, kad anglai be mažko nepagavo burų vado Botha. Gyrėsi, kad Botha turėjo bėgti, palikdamas savo revolverį ir... pypkę, kurią anglai su guodone rtdavė pacziam Kitcheneriui. Bet kelioms dienoms vėliau Botha, susitikęs su anglais rytinėj dalij Transvaaliaus, teip smarkiai sumuszė anglus, kad liko užmusztais pulkauninkas Guinness ir majoras Lindsay, keli aticierai ir 60 kareivių, o suzeistų buvo daugiau kaip 150; prieg tam dar atėmė nuo anglių ne dvi pypkes bet dvi kanuoles.

Tuom pacziu laiku pora szimtų mylių nuo to daigto netoli miesto Cape Town burų vadovas De Wet atėmė nuo anglių 6 tukstanczius kareiviszkių arklių.

Kitcheneris, teisybė, ramina Anglijos gyventojus, kad pagauna kokį li gotą burą (k. t. Szipersą suėmė lovoj) arba sumuszti apsupęs kokią mažą dalelę burų ir tacla jau garsina, jog karė tuojaus pasibaigs, tik praszo, kad atsystų daugiaus kapiumenės. Negalima abejoti, kad prazuvo daugybė ir burų, bet jie apie pasidavimą visusiai nenislija.

Kinai.

Chinuose nežinomas anarchistas, norėdamas užmuszti Kinų karalienę per klaidą užmuszė jos tarnaitę. Už kelių dienų ji pagavo ir, nulupę gyvam skurą, užmuszė.

Ciecoriszka szejmyna dar nepersikraustė į Pekiną.

Senai karalienė nepatinka kynietis Wu Ting Fang, knris yra Washingtono ambasadorium. Jį atstatų nuo tos vietos ir liepė jam sugrįžti į Kinus. Bet ans ne toks kvailas, kad nesztų teu savo kailį, nes gerai žino, kaa sugrįžęs turėtų atsisveikint su savo gyvaszia.

Amerika.

Netikėtas sniegas.

Baugor, Me. 14 Lapkriczio iszpuolė netikėtas sniegas. Snigo per dieną, nekuriuose vietose sniego buvo 16 colių storio.

Sunki kelionė.

Alliance, Neb. 15 Lapkriczio Edvardas Loomis jodamas per dideles lankas, kur rėtai galima sutikti žmogų, teip nelaimingai nupuolė nuo arklio, juog sulaužė abudu kaulus deszinės kojos. Nesitikėdamas isz niekur pagelbos, keturpėkszczias perėjo ketures myles, ant galo užtiko jį jo draugas ir paėmė jį sykui su savim.

Miegodama numirė.

Altoona, Pa. 18 Lapkriczio 20 metų mergina Emma Heister, miegodama iszėjo laukan psnuogė ir kada užėjo ant gelezinkelio, tuom tarpu ėjo greitasis trukis, kuris užmuszė ją ant vietos.

Isz visur.

London. Anglijos karalius vis da serga ant gerkles ir norėdamas pailginti sau gyvastį iszviazuoja ant visos ziemos į sziltą Vengriją.

Amsterdam. Karalienė Niderlandijos Wilhelmina labai apsigro ir kaip daktarai mena, turės pragulėt lovoj 6 nedėlias.

Tower, Minn. Gyventojai to miesto pastatė stovylą ant atminties mirusio prezidento McKinley, už ką jo pati nu siuntė jiems szirdingą padėkavonę.

Manila. 14 Lapkriczio pulkas amerikonzkių karevių užpuolė ant pasikėlelių, isz kurių 16 užmuszė, o 5 suzeidė.

Berlin. 14 Lapkriczio daeina isz Bulgarijos zinios, buk amerikonzska missionierka Stone negyva. Bet tam negalima da tikėti.

New Orleans. 14 Lapkriczio ant laivo Atlantian Anglija iszszintė į pietinę Afriką 1000 arklių.

Copenhagene 14 Lapkriczio buvo didelė pusnis. Daugybė žmonių užpustė. Sniego daiktai yra 5 pedas storio.

Halifax, N. Y. 18 lapkriczio susimuszė Norvegiszkas laivas „Ella“ ir nuskendo su esancziais ant jo žmonėmis.

St. Petersburg. 18 lapkriczio telegramai danesza, juog užstojto žiema ir upė Neva jau užszalus.

Paryžiuje ponavojo teip didelės miglos, juog sustabdė komunikaciją kaip ant žemes, teip ir ant vandens.

Karvojaus laiszakai.

Dvidezinti antras laiskas.

Gavau neseniai laiszką, kuriame mano draugas rugoja ant barnių po mūsų laikraszczius. Jam rodosi, kad ant visokių neteisingų užpuldinėjimų nereikia atsakinėti: palos, girdi, kaip szuva, o pamatęs, kad niekas ant jo nepaiso, nutilis....

Mano draugas isz dalies turi tiesą. Atsakinėti ant užpuldinėjimų prieszo, daranczio užmėtinėjimus isz piktu mo arba isz mažaprotystės, isztiesy neverta. Jeigu koks lenkbernis peikė lietuviszką skyrių ant Paryžiaus parodos ir atkalbinėjo žmones nuo aukų tam svarbiam reikalui — ant lenkbernio zaunų nepaisėme: tegul sau loja, sakėme, jis mums nieko nekenks. Jeigu koks bedievis, užpykęs ant kelių vedusių vertelgų, pagarsino juos klierikais neesanczijoje seminarijoje, juokėmės isz mažaprotystės bedievio, mislijuso tokiu — keistu budu įkasti savo prieszso. Nė lenkbernis nē bedievis tautai nē pavienėms ypatoms jokios skriaudos nepadarė, tik savę iszszitatė

ant juokų. Ginczytis su jais ištiesių butų buvęs tuszczias ir pažeminantis darbas.

Panaszių užsipuldinėjimų, daromų dėl stokos doriszkų pajautimų, sujungtos su nesubrendimu proto, atrasime ir dabar neviename mūsų laikrasztije. Ant tokių užsipuldinėjimų niekas neat-sako.

Bet yra užsiuolimai, kurie kenkia ir pavienėms ypatoms ir tautiszkiems reikalams. Jie visados yra daromi iš pavydo, neapikantos ir noro užkenkti. Biauriniai ir perstatymai netikroje szviesoje pav. „Motinėlės“ yra vienas iš tu neszvarių užsiuolimų. Jei vienas skelbia, kad „Motinėlė“ szpelsianti klierikus ir tame mato he-veik kriminalą, tai turime tiesą ir net priderystę paklausti jo vieszai: kas tame pikto, jeigu draugystė szelpimui besimokinancios jaunūnės padės pabaigti mokslą geram kunigui-tėvynainiui? Jeigu kitas „tautietis“ vadina „Motinėlę“ P a m o t e, tai turime tiesą paklausti jo, kur, kame ir kada „Motinėle“ pasielgė arba norejo pasielgti su savo stipendijantais, kaip pamotė? Jeigu trečias garsina, buk „Motinėle“ remia jezuitų universitetą, o ne lietuviszką jaunūnę, tad turime priderystę pareikalauti nuo tokio tautiečio, kad isz-rodytų faktais teisingumą savo žodžių arba melagystę atsauktų. Sakau, turime tiesą ir p r i d e r y s t e užvesti polemiką tokiuose reikaluose, nes ne-teisingi užsipuldinėjimai czia kenkia tautai. „Motinėle“ juk turėtų daug daugiau sąnarių ir pinigų kasoje, jei nekurie laikraszcziai nesėtų priesz ją ne-užsitikėjimo. Kad panaikinti szitą ne-užsitikėjimą, privalome ginti „Motinė-lės“ reikalus, privalome iszrodyti vi-suomeni neteisingumą užsipuldinėjimų ant jos.

Teip privalome elgtis visuose pa-naszuose atsitikimuose, o tokių yra daug. Nereikia užmirsztį, kad mūsų teip vadinami „tautiecizai“ yra labai neiszsidirbė, neturi savo nuomonės ir delto kartoja iki nuobodumui žodžius redaktorius vienos arba kitos sesutės, nors tie žodžiai butų didžiausiu nonsen-su.

Ginczas su tokiais „tautiecizais“ nevienam atidarys akis, praplatįs pažiur-ir ne vieno atyda atkreips ant tokių daiktų, apie kuriuos jis nebutų nėmis-ljės. Pav., garsinimas „Motinėlės“ stovio ir paaiskinimai jos siekių prisi-

dejo prie padauginimo sąnarių tcs drau-gystės.

Nekartą užmėtineja mums, deiko vietoje ginczų su „tautiecizais“ nesiginczijame su Szliupu ir bedieviais. Galime atsakyti: anaipol! ginczijamės ir su bedieviais, jeigu užkabina tautisz-kus reikalus. Pesztis-gi su jais už ti-kėjimą nematome reikalo. Visa lietu-viszka tauta turi ar vieną ar kitą tikėji-mą, o tie, ką tikėjimą stengiasi sug-riauti, yra tik saujelė. Jie yra ne tau-toje, bet teip sakant, už tautos. Daugiausiai, ką galime su Szliupu ir jo pasekėjais padaryti, yra ne kovoti su jų mokslu, kurio lietuviszka visuomenė nepriima ir nepriims, bet kovoti su to mokslo pasekmėmis, atsiliepianciomis skaudžiai ant nekurių lietuvių. Delto su bedieviais mažai argumentuojame apie buvimą Dievo, apie nuopelnus ka-talikiškios bažnyčios ir kitus panaszius daiktus, nes žinome, kad ginczijamės ne su mislijancizais žmonėmis, bet su kartojancizomis svetimus žodžius papu-gomis, bet užtai nurodome tankiai vi-suomeni, kad persiėmę Szliupo mokslu prisipildo tuszozios puikybės, neapy-kantos, nustoja doriszkų pajautimų, o lietuvystei ir žmonijai isz jų jokios nau-dos nėra.

Taigi ginczytis, bartis ir net kautis nekuriuose atsitikimuose, ypacz kad isz ginczų ir kovos gali iszeiti nauda lietu-vystei, yra dalyku butinai reikalingu. Kiekvieno juk gero tautiečio priderys-tė yra persergėti ir patiesyti savo bro-lius, pametusius tiesų kelią ir nuėjusius ant szuntakių.

Kiek galime ant tos dirvos tiek ir dirbame. K a r v o j u s.

„Dirva“ iszeis, kaip iszejo.

„Lietuva“, Nr. 45 nežinia delko pagarsino, kad „Dirva“, iszvaziavus kun. A. Milukui į Europą, nustojo iszeidinėti. P. Szernas arba neskaitė atsi-liepimo kun. Miluko ant paskutinio pu-slapio pastarojo „Dirvos“ numerio, ar ba tyczia pamelavo visuomeni apie ne-butą numirimą tuo laikraszczio. Delto dabar pranesame, kad „Dirva“ iszeis, kaip iszejo. Iszleistojais pasiliko kuni-gai: J. Kuras, M. Szedvydis ir A. Kau-pas. Pirmutinui numeriu ateinanciuose metuose bus d-ro Basanavicziaus „Ozkabalių dainos“. Prenumerą (\$2 ant metų) reikia siųsti ant rankų kun.

A. Kaupo, kurio adresas yra:

Rev. A. Kaupas,

114 Theodore St.,

Scranton, Pa.

Korespondencijos.

Newark, N. J.

11 dieną szio mėnesio szv. Jurgio draugystė apvaikszcziojo sukaktuves 10 metų savo buvio. Tą dieną buvo pa-rengtos prakalbos, ant kurių susirinko grazių lietuviu burelis. Stokavo tik ne-kurių vietinių draugyszių, kurios turbūt ne pripažįsta už atsakantį sukaktuvių ap-vaikszcziojimą.

Iszkilmė buvo apvaikszcziojama tokiu budu: Pirmiausia pirmsėdis p. Gaubas iszaiszokino iszkilmės priezastį paskui užprasžė p. Pranį, idant teiktų-si kelis žodžius prakalbėti į susirinku-sius. P. Pranis aizszokino, jog bus prakalbos ir kaip reikia prakalbų klausyti, idant isz jų turėti naudą.

Paskui kalbėjo kun. Varnagiris isz Brooklyno apie draugyszių reikalin-gumą ir naudą. Nurodydamas mums reikalą apszvietos, aizszokino, jog net sa-vo tėvynės nemylime, nes jos istorijos nežinome ir tokiu budu daugelis isz mūsų lietuviu vadintis už gedą sau lai-ko. Kaip klaidinga yra tokia nuomė-nė parodė priesdamas, jog garsus vy-rai, kaip Adomas Mickeviczius, Liudv. Kondrataviczius ir kiti už garbę sau lai-kė lietuviais vadintis. Czion kun. V. privedė Kondratavicziaus žodžius:

Kudikiu bunant lietuviu pramintas,
Noriu ir mirti lietuviu vadintas,
Nes garbe yra man toks priminimas
Garbė su tokia žeme sus'rizimas.

Po Kun. Varnagiriui kalbėjo kn. A. Milukas, nurodydamas mūsų klai-dingumą tame, juog mes kada pradeda-me kokį darbą ir sutinkame prieszus, tuojaus jų nusigastame ir pradėtą dar-bą pametame. Isz tokio mūsų pasiel-gimo mes į vietą naudos turime blėdį, nes prieszai pasinaudoje isz mūsų tylė jimo.

Ant pabaigos kalbėjo kun. V. Ma-tulaitis, o po tam iszkilmė buvo užbaig-ta. Priesz prakalbas Gražinos Drau-gystė (moterų) padovanojo szv. Jurgio Draugystei puikų vainiką apdarytą į rė-mus. Tarpe prakalbų d-ro Kudirkcs Draugystė, kurią prieszai buvo apgarsi-nę už žuvusią, padainavo grazias lietu-viszkas dainas. Reikia pripažinti juog d-ro Kudirkcs draugystė, po adovyste

S. Rakausko išz Brookiyno gana greit giedojime lavinasi, ir galima tikėtis juog po nekuriam laikui bus gana gražus choras.

Visi susirinkę užsilaike labai gra žiai, už ką jiems priguli pagyrimas.

Prabalbų klausytojas.

Plymouth, Pa.

Buvęs rėdytojas „Vienybės“ p. P. Mikolainis nuvažiavo į Europą. Iš Plymoutho išvažiavo penedėlij 4 dieną Novemberio. P. Mikolainis išvažiuo-damas prisipirko visokių lietuviszkų A-merikoj išleistų knygų, kurioms misli na Prusuose kupežiauti.

Pas kun. Žilinską vieszi treczia ne delia atvykęs iš Lietuvos kn. Vincas Staknevicius, baigęs Seinų seminariją po inszventinimui buvo per septynis metus už asistentą mieste Lomžoj, Mo zuruose iš kur norėdamas dirbti ge rias dėl lietuvininkų ir buti su lietu vinkais nekaip su mozurais, atkeliavo į Ameriką. Dieve, laimink jo darbus vynincioje Vieszpaties ir ant nualintos tautiszkos dirvos.

Wilkes-Barre, Pa.

Diėną 3, 4 ir 5 szio mėnesio atsili ko 30 valandų atlaiddai. Iš svetimų ku nigų buvo szie: kn. Žilinskas, kn. Szed vydis, kn. Kaupas, kn. Kuras ir neper seniai atvykęs iš Europos kunigėlis Vincas Staknevicius.

Waterbury, Conn.

Skaitydami „Žvaigždėje“ apie užmany mą uždėti katalikiszką knygų krautuve mes labai nudžiugome. Darykit tą, Broliai, o bus jums visi lietuviai dėkingi. Mes, norėdami jus parenti, susitarėmė keliese ir imame de vynes akcijas.

Waterburietis.

Ant katalikiszkos knygų krautuves jau yra paimta apie 200 akcijų, todėl tuojaus bus darbas pradėtas. Red.

Scotland.

Kaip-gi neapsakomai nudžiugome, kad neužilgo turėsimė katalikiszką knygų krautu vę ir busimė liuosi nuo visokių apgavikų, ku rie už mūsų pinigų į vietą knygų mums mė szlus prisiuncbia. Iš tikros szirdies mes jum pritariame ir man meldžiu užrašyti penkias akcijas. Toliaus ims ir kiti.

Scotlandietis.

Didelis Bafius.

Draugystė D. L. K. Algerdo laikys la bai puikų balių ant Phoenix Hall, Jersey Ci ty 27 d. Lapkriczio, ant kurio lietuvius ir lie tuvaites, kaip vietinius taip ir iš visos apie linkės szirdingai užpraszo Komitetas.

GERAI SUPRATO.

Vien ir iš mažesnių Prusijos dva rellų gyveno tulas Jonas Virbaleitas ku ris, kaip žmogus mokytas, vedė uke suvis kitokiu būdu nė kiti jo kaimynai. Turėjo iis didelį sodą, kuris jam atnesz davo daug naudos. Vieną pavasarį, kada jau visi medžiai gražiai žydėjo ir Jonas Virbaleitas tikejosi turėti iš vai sių daug pelno, užpuolė nesuskaitoma daugybė grambuolių (karkvabalių) ir pradėjo su visu sau prigimtu godumu esti medžių lapus ir žiedus. Virbalei tas dabar pamatė juog velta jo uždabio viltis, bet nežinojo kaip nuo tų sparnuo tų nevidonų apsiginti. Po ilgam gal vos laužymui apgarsino apskriczio laik rasztių, juog kiekvienam, kurs pristats jam kartį gyvų grambuolių, užmokės 1 markę. Kaimiečiai szoko gaudyti grambuolius ir vežtį pas p. Virbaleitą, o jis mokėdamas kiekvienam prizadėtą markę, džiaugėsi juog apsiginęs nuo „nevidonų“, szerdamas jais žąsis, antis ir visztas.

Vieną rytą ant Virbaleito kiemo už važevo vežimas pilnas maisų prikrau tas. Maiszai visi judėjo, aiszku tad bu vo kas juose yra. Virbaleitas, nudžiugęs, priėjo prie žmogaus ir tarė:

— Ką czionai prieteliau atvežei?

— Atvežiau czionai 56 karczius grambuolių nes girdeėjau ponas juos per kat.

Virbaleitas nudžiugo, juog ant syk tiek nevidonų iš svieto galės iszvaryti, ir jau siekė į kiszeniu pinigų, kad tuo tarpu pribėgo nuomiesnikas ir tarė:

— Ponuli! szitas žmogus ne iš mūsų kaimo, — jis išz toli kur czionai atvažėvo.

— Kaip tai? — paklausė Virbalei tas, ar Tamista ne esi išz mūsų kai mo?

— O ne, ponuli, asz esmiu nuo Katovicų, išz kaimo S. — atsakė kai mietis linksmai žiuredamas Virbaleitui į akis.

— Net nuo Katovicų! tai bus ko kios 3 mylios, — tarė nusistebejęs Vir baleitas.

— O, ponuli, kad tai butu tik 3 mylios, — czionai bus geros 5. Mano kumelka taip pailso, kad mislijau jau nedavaziuosiu — atsakė kaimietis kasy damas sau galvą. — Kaip tik radau gazietoj, juog ponas Virbaleitas perka grambuolius, tai tuojaus, su visais sa-

vo vaikais, (turiu jų, ponuli, net penke tą) ir su paczia szokome rinkti ir, Die vui dėkui, apszcziai jų į maiszus pripy lėme. Vakar vakare iszvažėvau išz namų idant naktį važiuoti, nes dienos lai ke gali nuo karszczio iszdvėsti. Vos, vos per naktį atvažėvau. Gera, ponuli miera; kožną kartį kaupinę kroviau.

— Kiba tu žmogau išz galvos iszėjai! Na argi asz galiu už visos pa saulės grambuolius pinigus mokėti. Asz užmoku tik tiems, kurie su manim su siedijoj gyvena, kalbėjo su nekantrumu Virbaleitas.

— Asz nežinau kaip jūs, ponuli, mislijat, bet gazietoj yra paraszta juog jūs kiekvienam žmogui užmokat, taigi ir asz atvežiau, o jūs ponuli, priderystė yra man užmokėti 56 markes, nes ne tinka savo žodį laužyti ir vargszus ap gaudinėti — kalbėjo kaimietis.

— Eik tu, lapskuraike, po visu velnių, rėkė nuomiesnikas, ar tu misliji kad mūsų ponas tai kokis mulkius, kad kožnam valketai pinigų mokėtų. Lau kan išz kiemo, skarmaliau, o ne tai szu nimi užpjudyšiu.

— Tiktai, Tamista taip nerėk — atsakė kaimietis — nenorite man užmo kėti, tai ką gi biednas žmogus padarysi. Reikia, matau, gryztį namon.

Teip kalbėdamas kaimietis, apsu ko savo kumelę ir iszvažėvo.

Už valandos atbėgo pas p. Virba leitą vieno kaimieczio vaikas ir pasakė, juog gale kaimo stovi ant kelio su ve žimu koks žmogus ir leidžia išz maiszo grambuolius.

Izgirdęs tą, Virbaleitas paszoko tartum jį butu kas karsztų vandeniui ap liejęs. Vos spējoj kepurę nugriebti ir bėgo štenėdamas ir visaip keikdamas pas tą žmogų. Kada nuomiesnikas pa matė bėgantį savo poną pasiskubino ir jis paskui.

Atbėgė rado pažįstamą jau jiems kaimietį.

— Ar tu, rakali, pasiutai, ar tau kas darosi? — rėkė jau isztolo nuomes nikas.

— Žmogau, bijokis Dievo, ką gi tu darai. Jau ir teip grambuoliai bai gia viską esti, o tu jų dar daugiau czio nai priveisinsi — rėkė uždusęs Virbalei tas.

— Tai ką-gi ponuli asz darysiu, Ponas nuo manę grambuolių neperkat, man juos namon vežti neiszpuola, nes per daug kumelką pailsincziau, tad pa-

leisiu juos, tegul sau sveiki laksto — kalbejo ramiai kaimietis.

— Bet, tu avigalvi, kas gi man galvon, kad tavo kumelė ir iszstipty, — rėkė perszirdęs Virbaleitas.

— Taigi, taigi, ponuli, asz tą žinau, ir stebiuosi kad ponas su manim da szneka — rosztavojo kaimietis imdamas szviežią maiszą.

— Neriszk, tu žalty! — suriko perszirdęs nuomiesnikas. Aaa... asz szitam kamui galvą perskelsiu... asz netrivosiu... kas tai matė teip daryti... asz szitą szunssnukį pamokinsiu.

— Kam teip tamista paleidai savo snukį — atsakė ramiai kaimietis. — Jus nuo manęs szitų grambuolių nepirkot, tad asz esmiu jų locnininkas... na... ir kaipo locnininkas, galiu juos veztis namon arba juos czionai visus paleisti. — ar dabar supranti tu nepraupturni? — kalbėjo kaimietis žiurėdamas į nuomiesniką.

Nuomiesnikas szėlo isz piktumo, bet Virbaleitas matė juog prasimanę bėdos.

— Klausyk, žmogau — tarė jis į kaimietį. — Neleisk szitų vabalų, asz tau už kožną maiszą uzmokėsiu po pusę markės.

— O ne ponuli — atsakė kaimietis. Pigiau negaliu parduoti kaip po 1 markę.

Virbaleitas, drebancia isz piktumo ranka, atskaitė kaimieciui 56 markes ir liepė grambuolius vezti ant kiemo.

Kada kaimietis, palikęs grambuolius gryžo namon, isz Virbaleito kiemo iszėjo raitas vaikinās laikydamas rankoje laiszką. Virbaleitas apgarsino juog tik savo kaimo grambuolius perka.

REGYKLA.

Viduriu kaimo tarp sugrimzdusių į žemę bakuzėlių, triukszmingai slenka juokinga procesija.

Tirsztą minia plaukia nei didelė sunki vilnis, o pryszakyj jos velkasi sukudės arklys. Galvą liudnai nukoręs, bet kad kelia pryszakinę koją krato ją, lyg norėtų numesti ją ant žemės; keliant paskutinę koją drimba visas pasturgalys — rodos, kad jis visas sudribs ant žemės.

Prie vezimo pririsztą už rankų smulkį, visiszškai nuoga moterė, iszrodanti dar tik mergiszczia. Eina ji prie veži-

mo lyg skersuodama. Galvą, uždengtą tankiais geltonais plaukais, pakelus. Iszverstos akys žiuri tolyn visai nežmoniszka žiura. Visas kunas apipiltas raudonais ir mėlynais plėtmais ir rumbėmis, kairėji krutis perpjauta, o isz jos teka kraujas... Kraujas raudonu szniuru teka per jos kuną net iki kelio kairėsės kojos. Iszrodo lyg isz jos kuno but iszpjauta ilgas, siauras diržas... Mazos, liesos moteriszckės kojos vos pavelka kelio dulkes, visas kunas sulinkęs; svyruoja ir nesuprantama kaip nepuola ant žemės; rodos, kad jau-jau puls ir vežimas vilks ją keliu...

Ant vezimo stovi dužas vyras baltuose marszkinuose, su juoda kepure, isz po kurios styro rusvi plaukai. Vienoj rankoj laiko vadžias, kitoj botagą, kuriuom nuolat paeiliui plaka kumelę ir moteriszckę... Akys rudojo vyro paraudė ir blizga pasididživimu. Isz po užraitotų rankovių matosi pora dikty, stiprių rankų. Iszsziojės rodo dvi eili baltų dantų. Laikas nuo laiko szuktelia:

— Greicziau, ragana! Ve tau! ve tau! Ar gerai teip, broliai?

O paskui vezimą slenka minia žmonių, kurie eidami rėkia, staugia, szvilpia, juokiasi, dainuoja, spiegia...

Vaikai bėgioja aplinkui; viens tai kits pribėgs prie moteriszckės, driėbs kelis iszjuokianczius zodžius, o paskui vėl minios juokas ir gaudimas užgluszija viską, net ir botago szvilpimą. Moteris eina juokdamosis ir pilnos linksmuo... Vyras eina paskui jas ir rėkia į stoivntį ant vezimo labai nemandagiais zodžiais, o tas atsako juoku, placziai atverdamas burną... o paskui kerta su botagu nuogą moteriszckės kuną... Ilgas siauras szniuras apsisuka ir įlenda į kuną... Moteriszckė dejuoja...

Arklys stoja, bet suplaktas eina toliaus, o kraujuose paplukusi moteriszckė slenka szale vezimo. Kumelė eina kas kart povaliau ir kas kart liudniau lingoja galva, tartum norėdama sakyti: „Kaip gi tai bjauru buti gyvuliu...“

Dangus yra visai giedras; nematyt mažiausio debesėlio; saulutė skleidžia savo spindulius...

Tas, ką augszcziau aprasziau, neyra alegorijai persekiojimo poetos, kuris savo tėvynėj nieko nereiszkia. Suvis ne! Tas, ką aprasziau buna vadinamu „regykla“. Teip baudžia vyrai savo paczias, kurios likosi neisztikimoms jiems. Yra tai vaizdelis isz gyvenimo sodiczijų.

kokį asz pats macziau 1891 m. 15 dieną Liepos Kandibaukos kaime, Chersano rėdyboj.

Užsiraszyk „ZVAIGZDE“

VIDURINIAI SKAUDEJIMAI.

Ar yra jusų viduriai skaudami? Ar turite galvos ir kepenų skaudėjimą, smirdantį atsikvėpimą ir vėją pilvę? Ar yra jusų apetitas blogas? Ar nejauciate sykiais teip juog gyvenimas nėra mielas? Saugokitės, nes szitie symptomai ženklina blogus vidurius. Ką jus nuo to darote? Ar laukiate kol patys isz savęs pasitaisys? Szitas meginimas yra blogas, nes užpavietrijimas ne yra juokai. Ar vartojate pavojingų arba ne kuriuos isz tų garsinamų patentavų vaistų? Parnislykite patys! Kaip gali kas užraszyti jums lekarstas nematęs jusų. Prietam daugelis garsinamų gyduolių yra padarytos ypatų kurios vargiai ką žino apie tą lygą kurią sako iszgydyse.

Kas jums yra reikalinga tai gero daktaro rodos; tokio daktaro kuris specialiszikai vidurinių ligų gydymu užsima. Tokiu vienatiniai yra DAKTARAS LEONARD LANDES ir jo OFFICE 134 E. 24 St. New York N. Y., yra kasdien matomas iszgydymas yvairiausių vidurinių ligų. Jo gydymas yra locnas iszradymas ir nė vienam nevalia imitavoti. Yra tai greitas ir tikras gydymas. Jei atėd sergate kokia liga, galite eiti pas jį su tikra vilecija jog jis jus iszgydys. Viena ypata kurią DAKTARAS LANDES neseniai gydė raszo sziteip:

„Ant rytojaus po atsilankimo pas jumi, tas baisus skaudėjimas, kuris manę kankino per szeszis mėnesius visiszškai prasziszalino ir kasdien mano apetitas liko geresnis teip juog trumpame laike galėjau valgyti valgius katrie pirma butų man pridarę daug akaudėjimo. Dabar mano viduriai yra visiszškai sveiki, dabar asz esmiu linksmas kaip niekad nebuva. Jusų gydymas man per savo greitumą labai patiko“. Atsiszaukite szendien pas DAKTARĄ LANDES o rytoj jusite geriaus ir kožną sekanczią dieną jusite lengvius, kol visi organai bus geriausiam stoviję; gislos pilnos kraujo, jusų veidas pilnas sveikatos. Atsiszaukite dabar. Jei negalite ateiti, raszykite savo kalboje. Jo roda yra už dyką kožnam ir visiems. Raszykite arba atekite.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

94 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed.

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikrasztis

„ZVAIGZDE“

Išleina kas CZETVERGAS.

Kasztuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažlurėtojas

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokite:

„ZVAIGZDE“

Station W. P. O. Box. 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 2160 WILLIAMSBURGH.

PASARGA!

Pereita nedelia „Zvaigzdes“ spaustuve persikrauste nuo 94 Grand str. in 223 Roebing str. Isz tos priezasties pereitas num. neiszejo. Deltogi jei kas nores atsiszaukti in spaustuve su koku nors reikalu, tegul pade da ant laiszko augszcziau mineta adresa.

Teipos gi jeigu kas nori permainty savo adresa, tegul paraszo pilna savo sena adresa, o paskui nauja.

PASARGA!

„ZVAIGZDES“ spaustuve yra atidaryta sziomis valandomis.

SZIOKIOM DIENOM:

Nuo 8-os ryte iki 9-ai vakare.

NEDELIJ:

Nuo 10 iki 11 ryte ir nuo 2 iki 5 po piet.

LAISZKAI PAS DRAUGA.

Antrasis laiszkas.

Mielas Drauge!

Tikejau juog greicziau pas Tave paraszysiu, bet man nepasiseke. Trupuť sirgulevau, o truputuť ir vieszejausi pas savo Draugus, kur radau ir tavo laiszka, kuriame iszreiszkei savo dziaugsma juogei asz Tau raszau apie Buchnerio veikalą. Tas manę uzakvatino ir toliaus rasztyti.

Kaip sakiau pirmiau Buchneris moksliszkus darodymus nor uzstoti iszjuokimais isz tikincziuju, bet nabagui nepasiseka. Tokiu mokslincziuju jau mes turėjome ir da tokiu yra. Asz misliju juog Tu mielas Drauge biski abejoji apie tai ir gal pasakysi, kad teip butu kaip raszai, tai nebutu ta knyga i tiek kalbu iszvertę. Tas uztemijimas reikalauja paaiszkinimo. Kaip zinai gerai daug yra zmonių moraliszškai sugedusiu, kuriems labai patinka iszjuokimas religijos ir t.t. Skaitant ja jo pamfletą ne įtampa tiek uzima kaip forma, t.y. budas apraszimo. Jis cituoja nuomones visokių malerijalistu ir tokiu pat bedieviu kaip jis pats.*) Klausimu kuriuos jis neva norętu iszaiszkonti neiszaiszkina tik juokingai ir sarkostiszškai juos perstato, turi teipgi buda apraszymo gana populariszka ir zmogui moraliszškai sugadytam tuoj patinka. Jo pamfletą skaito kaip kokį romaha. Užtai biznieriai vertikai ir iszdavęjai pasiukvatydami už pelnu ir neapykanta religijos, emęsi platininti ta knyga, o kad ji suprantama yra ir visuomenei maždaug, užtai teip ir platinasi. Atsiminkie Bro lau kad Rasztas Szventas teisingai sako: stultorum est infinitus numerus.

Szi metą turėjom ir panasų pa veizdų Grassmann'o, kuris paraszė me lagingą ir begediszką broszurą, priesz teologia šzv. Alfonso Ligouri' Grassmannas perkreipė textus šzv. Alfonso ir norėjo parodytie nemoraliszka me jo theologijos ir labiause tas viskas buvo priesz iszpažintį daryta. Tukstancziais platinosi ta broszura nes ja visi vaikai pradėjo skaityti (ypacz gimnaziju) nors kiti ir rasztu iszrodė begediszką melą Grassmanno. Visi užsiemė tuomi iki

*) Kaip kur cituoja ir, tokius autorius kaip Secchi, bet iszimti pavieni sakinei kitaip reizszkia negu tuos perdēm veikalus Secchi skaitant. Buchneris nori vis ant savo kurpaliaus iszversti.

sziol nuo nauju metu, bet jau pasirodė aiszkei, ko verta buvo ta broszura ir ir kaip kur del jos nemoraliszskumo net svietiszka valdzia uzdraudė pardavinėti knigoriams.

Similis simili gaudet - gana teisingas ir psychologiszkas priezodis: sugedę moraliszškai žmonės neturi jautrumo del teisybes ir bijo jos, teip ir su Buchnerio pamfletu. Tikrai mokyti vyrai ar katalikai ar protestonai savo veikaluose nepamena nė vardo Buchnerio, užtai kad jokių nauju žinių nepaduoda tik su rinko nuomones kitų malerijalistu ir apdarę ją savo forma paleido į svieta. Dabar gal jau sutiksi su tuomi iszaisz kinimu ir tuom tarpu palauk iki gausi tretį laiszka su tolimesnėmis žiniomis.
Tavo Jonas.

Vietines Zinios.

17 Lap. 4 val. ryte New Yorke ant cinazio 3 ave. vaikino užpuole du vyrai ir atėmę nuo jo auksinį dziegorėlį ir lenciugėlį vertės 150 dolerių, pradėjo bėgti. Bet nabagas vienas isz jų užbėgo tiesiok ant palycmono, kuris jį pagavo ir pasodino į cypę.

Policija ir giminės pajieszko turtingos moteries R. A. Hanszom, gyvenanczio ant Grand ave. 16 Lapkriczio ji neparėjo vakare namon ir nuo to laiko nežinia kur dingo.

18 Lapkriczio New Yorke paėmė į ligonbutį 19 metu C. Grafa, kaipo gavusį sumaisyzmą proto. Daktarai pripazino, jog jis tą ligą gavo delto, kad perdaug rukė papirusus.

Kas ka norit pirkti eikit pas **John Gorman. 229-235 Grand Str. Brooklyn, N. V.**

Minėkit „Zvaigždę“

Skaitykit apgarsinimą ant paskutiniuo puslapio.

Daugiau kaip 30 metus iszmcigintast
Dr. RICHTERO
 wisam swietul žinomas
“ANKER” (Inkarinis)
PAIN EXPELLER.
 yra geriausia gydycle nuo
Rheumatizmo,
Neuralgijos, Sausgelos,
Strenu Skaudejimo ir tt.
 ir wisoktu Rheumatizsku
 skaudejimu.
 uz 25c. ir 50c. pas wisus
 aptiekorius arba pas
F. Ad. Richter & Co.,
 215 Pearl Street,
 New York.

„SZVENTOSIOS“ ROSLIJS MISIONIERIAI.

(PAGAL LANSKAJĄ).

(Taša).

— Man rodos, kad jis turi daug pragumų – atsiliepė rīmtas Kolobov. – Bet vienas ypatingai girtinas: apžiūrėjimo dienoje išvažiuoja „surėdyti dvasiškijs reikalus“ ir viskas be jo dedas kaip vien reikiant.

— Teisingas išsikludymas – atsakė Šolz. – Ar tamstos suprantate? Jis visai nekaltas!

— Koks gudrumas, o dar didesnis buklumas – atsiliepė Zykov. — Reikėjo nemaž pavargti iki įsilavino į tokią suktybę?

— Lavinos nuo to laiko, kaip užsidėjo kepurė su zvaigzdele – atsakė Kolobov.

— Paskesniuose laikuose labiau įsilavino ir gudrybę išdailino, šep kad pagaliaus neišvažiuodavo, bet sakydavo, kad nėra namie' – pridūrė Komarov.

— Iš kur tamsta apie tai žinai? – paklausė Šolz.

— Akula sakinėjo.

— Didelis bjaurybė! – atsiliepė Kolobov.

— Ar jį užtai negalima apskūsti ir nukaltinti? – paklausė Orlovos Šolz'o.

Šolz tylėjo ir kasžin ką mislijo.

— Mat ir pakabino lupą. Pas juos nieko negalima! Tai, tptiu, kam tie ir prokuratoriai! – kalbėjo Zykov ir pradėjo žegnotis.

— O kaip su laikraščio išdavėju? – paklausė Tatijana. Ar tamsta man duosi persirašyti nusprendimus? Jug jį reikia išteisinti.....

Zykov maž daug nusiminė.

— Kaip tai..... kokius nusprendimus! Musų įstatymai užgina duoti.....

— Bet tamsta nesiginčysi, kad skaitlius ir žinios, kurias parodžiau, teisingos.

— Ne. Todėlgi, jei nenori nusidėti savo įstatymams, parašyk tamsta raštelį ant mano vardo ir viską jame patvirtink, aš nusiųsiu išdavėjui.....

— Gerai – atsakė Zykov. – Jei bus sudas, tai nors.....

— Be sudo neapsieis – sakė prokuratorius.

— O man rodos, kad jokio sudo nebus – atsiliepė Orloviene – viskas praeis pamažu ir pragaiš užmiršimo tamsybėje.

— Kasžin, ar taip bus? – sakė drąsiai Šolz. – Prokuratorius negali nepriimti apskundimo, pagal 7089 eileles.

— Gali nenukaltinti, bet sudas bus.....

— Dar geriau! – atsakė Orloviene. – Teip nors maž daug pasikels užkloadas, kuriuo iš visų pusų prikloti atsitikimai, kur tik vien neteisybės ir tai po prokuratoriaus akių – pasakė Orloviene, atsisveikindama su svečiais.

— Gerai Tatj. kalbėti, kad jai nereikia buti – šnabzdėjo eidamas namo Zykov.

— Ką tamsta niekus kalbi – perspėjo Kolobov – jį pirma paduota į sudą.

— Tad tiesa, bet jos nė kiek nenuskriaus – atsakė Zykov, mislydamas apie kasžin kokį raštą, kurį atsiuntė augštesnėji valdžia.

— Ar prisistebėjai, kaip Zykov atauso – paklausė Tatijana vyro svečiams išėjus. – Man rodos, kad ir raštelio neparašys.

— Parašys. Šiandien klausinėjo Natano, bet kalbėjo atžagariai..... negana to, gavo raštą, kur velija, idant būtų ramėnis. Jurgis Dmitr. neapsiriko.

Ant rytojaus Steponas atnešė Tatjanai raštą, kuriame buvo kalba, juog paduotos į „Apžvalgą“ žinios teisingos. Nieko nelaukus, raštą Tatj. išsiuntė į Petrapilį ir vakare visas miestas žinojo, kad Zykov „pasimė viską ant savęs“, visai išteisindamas Orloviene ir laikraščio išdavėjį.

Atlikęs teip drąsų darbą, išsižadėdamas, kaip kalbėjo, savo laimės, Zykov norėjo, idant jo pasielgimas būtų visiems žinomas. Vėl paliko drąsus ir tą dieną, kad parašė raštą, mislijo ištiesų, juog yra labai garsiu vyru.

Tuo tarpu Lupinskis išgirdęs, kad parašė raštą, labai užpyko. Išliuosavimas Orloviene's jo buvo nauju paniekinimu.

— Ne, teip padaryti nepasiseks! – kalbėjo sau.

Nelaimingas ponas maršalka, kur valandą atgal buvo ramus ir be baimės, „niekingo rašto įtekme“, kaip ansai pats sake, varginamas, vėl pradėjo abejoti. Neramumas ir baimė graužė jam širdį. Nuliudo, veidas pabalo ir kad širdį nuraminti, pasikėsino važiuoti į valdybos miestą.

XXI.

Ponas maršalka išvažiuo su ponia. Žinia apie jų išvažiavimą iškėlė daug kalbų. Senis Gusiev sakė Kolobovui ir labai įprašė, idant niekam nesakytų, kad Lupinskis iš aprupinimo izdo, išsiėmė savo pinigus.

— Gal prirėiks – apskinėjo ne vienam, bet ką tik susiejo ir visų prašė, idant niekam nieko nesakytų. Tokiu būdu labai greitai pasklido žinia, kad ponas maršalka išvažiuo pasiskūsti teip labai, juog su savim pasiėmė visus savo pinigus.

— Skūstis, skūstis išvažiuo – sakinėjo viens kitam ir susiejė galvoj.

Mažam veltedžiui, bet žingcingam bureliu rupejo Lupinskio kelionė, kad visi sanprotavo, juog su paskyrimu naujo valdono virsti ir laikai.

Vaikščiojo žinios, juog naujas valdonas jau atsiųstas. Tą saviprasmi sakinį visi labai gražiai numanė. Netikrosios prasmės žodis netikru ir paliko laikui slenkant. Pradėjo tad maloniai kalbėti, kad naujas rėdytojas priėmė kasžin kokią moteriškę iš tolimiausio valščiaus ir perskaitė jos prašymą, atsiliepė kuogražiausia apie jos reikalus.....

Ar tad tiesa — ir pagaliaus ar buvo toks atsitikimas ištiesų, niekas neklause, bet visi tikėjo ir nė vienas negalėjo užmigtį ir valgyti.

Pasižinęs su nauju rėdytoju, Lupinskis savo žmoną paliko kasžin kur pas žydą, o pats tris dienas kasžin kur pragaišo, kaip pranašas Jono didžuvies viduriuose. Per tas tris dienas, pagal ipatingo perspėjimo, ponia Lupinskienė prieš pietus lankydavo žmonas įvairių perdėtinių, prokuratorių, vyresniųjų ir k. t. Vakare rankas sudėjęs lenkiškai meldėsi prie Motinos Švenčiausios, šv. Jokubo ir kitų šventųjų, idant Viešpats pažemintų priešus. Tos trys dienos rodės jai trimis amžiais.

Ant galų galo ir Lupinskis atsirado.

— Nu kaip? – klausė drebėdama.

— Dabar paregėsime – atsakė kasžin ką bauginančiu balsu ir nusiuntė pasamdyti arklius.

Iš vakaro Lupinskiai pargryzo ir greitai privažiavo prie durių savo namo. Tą patį vakarą susirinko daug pažįstamų, o ant rytojaus gydytojas Przeprašinskis, kaip skelbėjas garsino, kad naujas rėdytojas priėmė labai maloniai, kad ponas maršalka netiktai čiupinėjo naujojo pono švelnią ranką, bet pagaliaus ir buvo paprašytas išgerti stiklą arbatos. Tad atkartoj senis Gusiev ir visi aprupinimo šarnariai.

Neužilgo visi žinojo, kad ne tik rėdytojas valdybos nu-
sidaugė Lupinskiu, bet kad ir Lupinskiams rėdytojas patiko.
Žmona viena pati mislijo, kad tokią laimę padarė šv. Jo-
kubo užtarimas ir pasiketino likti katalike.

XXII.

Pasibaigus kiekvienam susirinkimui, įvyko paprotys su-
eiti pas Orlovus.

Zykov, kurs pasiėmė nešti du apskundimo jungu, buvo
dabar neramus. Atsitikimas su avizoms nelėmė nieko gero.
Bauginamas slaptoms tiesos cilelėms 1039 ir 1055, kurios buk
tai užgina statyti liudytojus, girdėdamas iš visų pusių perspėji-
mus ir pabarimus, apsvaigintas Notan išjuokimais Zykovo
perleido gauja įvairių įspudžių. Kartais jam rodės, kad jis
ištiesų didelis vyras ir turi išturėti iki galo, kartais vadindavo
savę bepročiu ir norėjo visko atszadėti. Teippat, kaipo žmo-
gus, kurs kopėčioms lipa ir nulipa.

Atsitikimas apie avizas laužė galvas visiems. Ponai
džiaugėsi iš maršalko nelaimės, kuri jiems į tarpą tarsi kamš-
tis įkištas.

Lupinskio šalininkai, kaip įmanydami, rupinosi pasirody-
ti savo ponui, kad ištikimai jam tarnauja. Pas Orlovus sve-
čiams buvo gerai. Atsigėrę gardaus gėrymo šnekejo traškiai.
— Vienok tamstą gali nukaltinti — pasakė Šolz Zyko-
vui.

— Girdite, vyrai, kokius niekus kalba — prabilo Zy-
kov. — Koks čia šlovės plėšimas, jug tamsta pats girdėjai,
kaip žmonės sakė. Pagal tiesos visko tik negalime prirodyti.

— Yra šlovės plėšimas — atsiliepė prokuratorius. — Pra-
šmutnų apribojimai! (aptarimai.)

— Tiesa turi savo savotiškumus — jų peržengti neiš-
puola ir už peržengimą plaka — atsiliepė sudžia prokuratoriui
padėdamas.

Bet Zykovui, kurio širdis buvo opi, nepatiko tokia kalba.

— Tiesa! — nusišypsojo — šiandien viską reikia panešti
kaip seniaus nelabojo pagundoms. Ale ką čia niekus kalbėti,
aš tamstas perkalbėsiu paveikslu arba geriau sakant — pra-
šmutnu atsitikimu.

— Pas tamstą vis prašmutni atsitikimai! — atsakė susi-
raukęs prokuratorius.

— Tamista misliji, kad pas tamistą kitaip? — paklausė
Zykov. — Visas jūsų tarnavimas prašmutni pasaka nuo galo
iki pabaigos (geriaus be galo). Viskas ten niekai, išėmus vieną
20 d. kiekvieno mėnesio. Ta už viską svarbiausia.

— Nu, nu, čia jau perdaug! — atsakė Šolz ir pasitraukė
tolyn.

— Apie ką išėjo iš kalbos? — paklausė Tatij, kuri prie
lango šnekejo su Kolobovu.

— Kalbėjome — atsiliepė kviesdamas ir ruošdamasis
sakyti Zykovui, kad visi žino, juog vidurdienį sugavo su me-
dziais..... — ką sakau — su avizoms..... Prie penkių liudy-
tojų ir prie šventų paveikslų prisipažino, kad atvezė avizas
dykai už kasžin kokį raštelį. Tas pats prokuratorius girdė-
jo, kaip jie kalbėjo ir kozną žodelį užsirašė ir pripažino už
tiesą.

Ant galų galo, koks galas? Kad nieko nebuvo, kad
niekas nieko nesakė, niekas nieko negirdėjo.....

— Sappas..... — ir pabaigtas galas!

— Aš teip nesakiau — atsakė Šolz. — Nabagą sučiuopė
nedorai darant, aiškiau sakant, žmones beplėšiant, o aš kaltas,
kad tą atsitikimą paleidau į žmones, kad nusikraudžia įbaur-
bės šlove! Tokia tiesa, koki sudzios, kad tiesos nuo netiesos
nemoka atskirti? Bet tamsta ir tu neužmiršk — kalbėjo už-

pykęs Šolz toliaus — kad to tavo žmonių užsigynė, kad teip
nesakė ir prisiėgė..... O tamsta ką tadą darysi? Man rodos,
kad su dešimčia žmonių neišsiginsi. Kam tamsta vis manę
kaišioji. Tai kur aš tamstą padėsiu? Tamsta esi prokuratorium
tiesos sargu, ar tamstai išpuola išsiginti, ką pats savo ausimis
girdėjai? Ar išsigins kareiviai, ką girdėjo ir regejo?!

— Kareiviai po tamstos valdzia — atsakė sudzia — rei-
kia sanprotauti, kad jie teip kalbės, kaip tamstai patinka.

— Jei teip, tai galima pasakyti, kad ir žmonės, kurie
yra po Lupinkio valdzia, teippat bijodami užsigins savo kal-
bos — atsakė Jurgis Dmitr.

— Tiesa, ir teip galima pasakyti? — ir pradziugintas
Zykov nuėjo pas Šolzą.

— Gerai, kareiviai po mano valdzia, žmonės Lupinskio
gali pasiklausyti, taigi kodėl tamstos zodziai neturi jokios
verczios. Gali pasakyti, kad mes su tamsta susitarėme.

— Žinoma, kad teip. Todėlgi ar žinai, tamsta, ką? —
atsakė Zykov, umai nusiramindamas, — gaila, tada aš tamstą
sugaišinau. Kad tamsta butumei miegojęs ant minkštos lo-
vos, toks pat butų galas buvęs..... Jug ir tada sakiau tams-
tai, kad iš to nieko nebus. Kad pas jus iš ko norints bus
kas norints. Jug sugavo, prirodė.....

— Ne, dar neprirodė — atsakė sudzia.

— Sugavo, prirodė — ginčijosi Zykov — o vienok vis
tad niekai..... Pasistebėtinas daiktas.

— Nieko pastebėtino nėra; kad, tamsta, geriau žinotu-
mei tiesos įstatymus, tai.....

— Džiaugiuosiu, kad nežinau; dabar nors gerą žmogų
nuo vagies galės atskirti; tamsta su savo įstatymais greitai...

— Nustokit, vyrai — atsiliepė Jurgis Dmitr. — Man ro-
dos, kad visai bereikalo ginčijatės: ar žmonės užsigins, ar ne,
tad nė kiek nepamazina aplinkybės, kad Lupinskis patmė
avizas kaipo papirkimą.

— Kaip? — paklausė sudzia kartu su prokuratorium.

— Ar tamstos neatmenate, ką jis pats sako savo ap-
skundime?

— Še perskaityk! — pasakė Orloviene, paduodama vy-
riui raštą.

— Vienok tamstos turite labai svarbų raštą — atsiliepė
nedorai juokdamasis Notan.

— Ačių Kolobovu ir neištekemam Gusievui — jie
mums prisuko.

— Pasiklausykite..... — ir Jurgis Dmitr. aiškiai per-
skaitė: „Sielnicdo valščiaus žmonės, norėdami atsigerinti už
laime, kurią jiems suteikiau rupestingai, atlikdamas darbą apie
žemės davimą, kartų kartais, žinoma nors aš ir nenorėjau, at-
vezdavo man avizų. Pinigų imti nenorėdavo, bet perkalbėti
ant galų galo paklausydavo ir priimdavo tiek, kiek patys su-
prasdavo. Teippat buvo ir dabar: kadą žmonės degtinės Zy-
kovo prigerę, didžiu jo balsu užtenkti nusigando, kalbėjo
teip, kaip jiems liepė“.

— Dieve brangu! Baisus melas! Šunybe! — atsakė
Zykov, rankas sudėdamas.

— Ir šunybė ir neišmintis — atsakė Jurgis Dmitr. —
Prisistebėkite į tą rezginį netinkančių tarp savęs sakinių. Kar-
tais žmonės nenori užmokesčio, kartais patys nusprendžia
kiek reikia mokėti, bet nusprendė negauna mažiausio pinigė-
lio, užtatai kad pinigais reikia statyti iškalą.....

— Bet atsiminkite! tokios iškalos nėra, o Žukovskis...
kur jis? — paklausė žvalgydamasis Zykov.

— Žukovskis visad gudriai išsisuka — atsiliepė sudzia.

— Jis anksti eina gulti ir anksti atsikelia — atsakė pa-
aiškindama Tatijana.

— Tegul jį dievai! Sakau, kad tos iškalos niekadą ne-

buvo ir nebus – atkartotoj Zykov.

— Kas ten teiraisis, ar jis yra, ar ne – atsiliepė Šolz. –

— Pinigai paskirti ant iškalos ir gana! Galas už vis prašmutnesnis. Klausykite: Negana to, jo kaltėti du kart padidina tą aplinkybę, kad žinodamas, juog aš nekenčiu Šolzo pruso, jis ne tik su juo broliaujas, bet pagaliaus paprašė, idant jis būtų kildytoju neteisingo ant manęs kalbėjimo žmonių.....

— Nu, vyrai, kaip jums rodo? ar toks pasielgimas ne šunybe, ne pažeminimas paties savęs, ne beprotystė?

— Ką ir besakyti. Labai gudriai!

Šolz nusijuokė.

— Juokus tamsta varinėji – atsakė Zykov.

— Ko pyksti, Aleksandrai, negalima nesijuokti? Jug tas raštas viena iš dviejų: ar bepročio skundimasi, ar paties savęs aiškianis apskundimas – atsakė Jurgis Dmitr, atiduodamas žmonai raštą.

— Kam čia bereikalo sakinėti, kad jis prisipažįsta, juog emė avizas už laimingą pasisekimą atlikto darbo.

— Aš nesuprantu. Mes norints tiesos nesimokinome ir iš atminties įstatymų nežinome, o vienok labai gražiai išmanome; jug manęs niekas negali kaltinti, kad apmelavau, dėlto kad ir pats prokuratorius sako.....

— Aš negaliu liudyti, jei pasirodys, kad žmonės melavo.

— Ar galėjo meluoti prie šviesos, prie šventojo Aleksandro Nevsko paveikslų?

— Aukso rubuose – pamislijo Orlovo žmona.

— Sakė, kad tiesa. Jug jų niekas prievarta nespaudė?

— Ar ir tamista mano balsą nukaltinti? Žmonės prisipažino prie šviesos.....

— Tamsta vis kaišioji šviesą – atsiliepė Šolz. – Kaip tai prie šviesos? Aišku, kad tamsta vokitis.....

— Pone Šolzai, ar tamsta išties žinai, kad Lupinskis emė avizas dykai? – paklausė Orlovičė, norėdama pertraukti ginčą.

— Išties žinau..... ir ne vien tik avizas, bet ir daugiau ką – atsakė rimtai prokuratorius.

— Ačiū! Dabar pasakyk tamsta, kuo kaltas Zykov?

— Jug neišpuola sakyti, kad tas uždegė namus, kurs pamatęs ugnį, pirmasis pradėjo šaukti žmones.

— Žinoma, kad teip..... Bet tiesos tiesa tankiai nesutinka su atsitikimu, ir kaip antai teisingai įspėjo Notan, juog tiesos įstatymai turi savo savotiškumus, kuriuos peržengęs žmogus užsielpo rykšte.

— Savotiškumai – pasakė Zykov – kurie negina gerą žmogų į kalinį įkišti, o vagį išaugštinti.....

— Oi vyrai, vyrai! – atsiduksejo – ir drįstate sudyti! Visi mokyti ir veidmainiai – teip! Regėdami į rašto ženklus, nenorite matyti žmonių – sake kas-kart labiau širdamas Zykov. – Nenatote, kad stiprus smaugia silpną ir reikalauja, idant nerėktų. Ačiū Sutvertojui – užbaigė žegnodamasis – kad esu muitininku, daugiau nieko.

— Jis visada teip – pasakė Šolz – šventu raštu užbaigia ir mislija, kad labai gerai pasakys.

— O tamsta kaip nori, teip darai, kaip tinka ir sanprotauji, kad su prokuratorium ir sudžia turi tyli.

— Perkalbėk jį – atsiliepė Šolz gailėdamasis.

— Taigi, pagal tamstos nuomonės, visa nelaimė iš tiesos? Kad nebūtų tavęs tame apskirtyje, visi būtų laimingi!

— Kas žin, ar nebūtų tik tada dar blogiau – atsakė Kolobov.

(Toliaus bus.)

Dykai 14 pulkin dovann! Tokio pigumo dar niekad negirdeta! Ateikit pažiuret, pažiurejims nieko nekasztuoja.

Dabar mes paleidžiame turg n geriaus laikrodėlį: TIKRA AMERIKIŠSKA; 14k. su dvigubals paausnotais lukštais, ausuke užsukamas ir nustatomas, vyriškias ar moteriškias, su TIKRA AMERIKIŠKA MAŠNERIA, pilnu akmenu, R. R. gvarantuotas, nekiltuotais viduriais, išduodame rašty GVARANCIJA ANT 90 metu; pagal išvalda ir geruma toki laikrodėli visados gali lyginti prie \$10 vertės aukso LAIKRODELIO. Visiems pulkin laikrodėliu mylėtojams mes duosime begybe 60 dienu pulkuis prezentas: 1 VIENNA MARIU PUTU PYRKIS su dielle galvuke ir gintarinu cibuku, vertes \$1.50; 1 ERYNU MARIU PUTU CIGARNYČIA, vertes 75c.; 1 nikeline BRIEŽUKAMS DEŽUTE, 25c.; 1 dailiu auksuota DICKENS LEUCIUGELI su Cameo kabute \$1.50; 1 pulke auksuota SAGUTE, \$1.00; 1 pora pulkiu AVSKARU, dalmantais sodiatu \$1.00; 1 pulke SRILKA, išsofinta brangakmenais 40c.; 1 pora paausnotu koloniku su parmeterio virszais 40c.; 1 pora rankovems guzikų su parmeterine apacze 20c.; 2 kalnieriams guzikų su parmeterio apacze 50c. Ir 1 pulke In krutine sagute su dideliu akmenu 75c. Lai rpdeli Ir 14 dovann sluncezimas C. O. D. už \$4.98 apmokedami telpi ir expreso kasztus; siuntini galite išgezgaminti ant expreso ir jei nepatikti, sugražinkite mums atgal musu kasztais. Kur nesiranda expreso offisas, \$4.98 turi but prisūnati drauge tn orderiu. Jeigu kas prisūns pinigūs drauge orderiu, gaus dar extra dovana pulku lenktini peli; daktius mes prisūnceizame tada per paczta, užregistrave savo kasztais. Jeigu pirkti ant syk 6 laikrodėlius, gausi viena laikrodėli su visoms dovannoms dykai. Parasyk, ar nori vyriška laikrodėli ar moteriška. Jeigu moteriška, tad vietoje vyriško Dickens leuciuogelio mes parsiūnsime moteriška 50 collu ilgio auksuota Lorgnette leuciuogeli. Ryszykite szendie pakol išzpardavimas neisziabalgas. Adresuok: Atlas Jewery Company, 46 Metropolitan Block, Chicago, Ill.

MOKSLIŠKAS IR LITERATIŠKAS LAIKRAŠTIS

„DIRVA“

Išcina kas trys mėnesiai, pavidale knygos nuo 100–160 puslapių ir daugiau. Kaštuoja \$2.00, (8 markės, 10 frankų) ant metų.

Dirvos siekiu yra per išleidimą mokslinių knygelių pakelti mūsų literatūrą. Autoriai rankvedžių įvairių mokslo šakų Dirvos išleistuveje ras pageidaujamas išleistojus, kurie jų veikalus gražioje ir pritinkančioje formoje paduos į lietuviškos visuomenės rankas.

Visi platesnių pažiūrų tautiečiai pripažino Dirvą už prakilniausią laikraštį, atnešančią garbę mūsų literatūrai.

Kožnas prakilnesnis lietuvis privalo papuošti savo namą Dirvos knygelėmis.

Norinti gauti Dirvos numerį ant pažiūros turi prisūsti 50 centų; už dyką siūsti savo knygas ant pažiūros Dirvos redakcija negali, nes jų išleidimas brangiai kaštuoja.

Patrįjotiškos draugystės arba kuopos, imdamos po kelis arba keliolika egzempliorių, gausna Dirvą daug pigiaus.

Rašant ir siūnciant pinigūs ar rankraščius, reikia padėti tolį antrašą:

REV. A. M. MILUKAS, Shenandoah, Pa.

Lietuviszka krautuve visokių siuvamu maszinu.

Parduodu naujasias ir geriausias visokias siuvas maszinas, o ir aisiau jas. Teipgi užlaikau visokius reikalavimus dailtuo prie siu amu maszinu.

Teipgi maszinas mainu ir parandavoju. Cilinder ir maszin Alciu užlaikau. Gesa ir Elek-trika del maszinu varyno pri-taisau už pigiausia preke.

ADOLPH WACHSMAN,

59 Graham Ave., arti Moore St., Brooklyn, N. Y.

RED HOUSE CLOTHING CO.

Adolph Lewis,

PARDAVEJAS Naujų ir naudotų drabužių,
190 Myrtle Avenue,
Tarp Hudson Ave. ir Fleet Pl., Brooklyn, N. Y.
Paranku tenai nueiti, nes galima susis-
nekėti lietuviszka.

Lietuviai!

Jūs tankiai reikalaujate siųsti kam į kraują daviernastį ir kitus palidujimus; kreipkitės prie manęs, aš tą viską atliksiu kuo geriausiai. Paraszysiu daviernastį ir parupinsiu konsulio palidujimą.

JOHN A. BELIAKOFF,

NOTARY PUBLIC.

227 East 19th Street, New York, N. Y.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

T. Rauliczkiš

22 Broad str., Hazleton, Pa.

Stanislovas Poteliunas.

Plymouth, Pa.

Povylas Gaizaukas,

24 7th Str., Mahanoy City, Pa.

Juozas Kasiulaitis,

74 Carrol str., Pittston, Pa.

Antanas Szileika,

Spring Valley, Ill. ir apielinkej.

M. Szvermickas,

146 Roebing Str., Brooklyn, N. Y.

M. Czeponis,

72 Jubilee Str., New Britain, Conn.

Mikolas Miszkunas,

8 Belmont ave., Newark, N. J.

J. Macziulaitis,

165 Ferry Str., Newark, N. J.

J. Rabikauckas,

328 Plymouth Str., Brooklyn, N. Y.

Jonas Nutauc,

4424 S. Wood Str., Chicago, Ill.

Jonas Karalius,

652 W. German st., Baltimore, Md.

Jonas Damukaitis,

941 W. Lombard st., Baltiura, Md.

KELIAUJANTIS AGENTAS

Andrius Mikalauskas,

2 Pages Court., South Boston, Mass.

Temikit Lietuviai

„Žvaigždės“ Spaustuveje galima gauti naujai atspaudintų maldaknygių „Maldų Vainikėlis“. Prastesniuose ir geresniuose aparatuose, pradant nuo 25centų.

Stebetina proga!

Vaikams prie miszių suknišos iš geriausio kasziuro su puikumu pamuzalu už

\$3.50

Kamžos 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCIAI \$16.00 ir daugians. Kunigizskos suknišos \$12.00 ir augszciaus. Gera visa eile drapanų \$18.00 ir augszciaus. Paltos extra \$20.00 ir augszciaus.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St.

New York.

Temikit Lietuviai

Sutrumpytas Lietuviszka- Anglizskas Žodynėlis, sudėtas ir iszduotas kun. Petro Saurusai- czio, Waterbury'o Conn. klebono.

Yra tai labai naudinga dėl lietuvių knyga, nes ne vienam atsitikime bus ji lietuviams didele pagelba.

Galima gauti pas patį autorių arba „Žvaigždės“ spaustuveje.

Michael Bershatzky.

RUSKOS IR TURKIZSKOS MAUDYNĖS.

Viską užlaikoma czystal. Atskhrus kambarial dėl vyrų ir moterų. Atdara nuo 8:00 ryto iki vakaro.

72 Seigel Street.

Bet. Manhattan and Graham Ave., Brooklyn, N. Y.

GEO. SCHOBER,

Pardavineja visokias mėsas, kaip tai:

Jautiena, Avincziena, kiauliena, deszas ir teip visokias importavot- as ir czionaitines masas.

92 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

„Saulė“

Vienatinė du-kart nedėlinė gazieta iszeinantai Amerike utarnyke ir pėtnyzoje, kaszuoja ant meto \$2.50, j užmarę \$3.50. Kas užmokės \$3.00 tai aplaikys „S.“ ir „L. V.“ In užmarę „Saulė“ ir „Linksmas V.“ \$4.50.

Adresavokite:

D. T. BOZKZAUSKAS,

520-522 South All., Mahanoy City, Pa.

T. Schwartzkopf,

12 S. Main Str.

Pittston, Pa.

Užlaiko didžiausią sklodą visokių gėrymių kaipu tai: ARIELKU, VYNŲ ir visokių už- rubežiniū LIKIERIU.

Pardavėjas das jį yra visiems žinomas Juozas Tepliuszis, kuris ko teisingiausia vi- siems lietuviams p: itartarnauja. O be to: ten galima gauti visokius gė, ymus pigiaus, nē kaip kur kitar.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str.

New York.

Aš užlaikau BAN- KĄ, kurioje galite sau- giai pasidėti savo pin- gus, teipgi iszmainau pinigus vių žemų. AGENTURA visų lai- nių kompanijų ir gele- selio tikietų. Siskor- os j ir Iez Europos. Teipgi suveztu pin- gus j visas dalls svieto ir iszduodu vektelus ant visų didžiųjų miestų E- uropos.

Bankas Europejo,

Hamburge: S. Jarmulowski.

Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

Naujiena Naujena!

SKAITYKIT VISI!

LIETUVISZKA LENKISZKA APTIEKA.

Apgarsinu savo tautieciams jog mano Lietuviszkoj Lenkiszkoj Apti- koj 335 Grand Str., randasi v- soki vaistai ir žolės vartojame. kaipu gydymas Europejo, tra- janka ir t. t. Teipgi labai pigiai galima gauti specializ-

kas tikras tas nuo visokių ligų kaip tai: nuo užsizaldimo, plauczių užsidedimo, sunknas kosulio, džiovos; teipgi nuo romatizmo, kau- lų laužimo, kojų traukimo, galvos skaudėji- mo, neuralgijos, visokių puczku. Vaistai nuo pilvo skaudėjimo, daduodanti gardumų prie valgio ir daugybė kitokių. Visi tie vaistai yra kuo geriausiai prirengti pagal geriausių Europos ir Amerikos Daktarų receptus ir jau daugybė lygonių jais iszsigydė, labai maži iszduodami ant to pinigų. Visus savo vaistus aš siunčiu pareikalavusiems per pacztą arba expresų j visą Ameriką. Reikale parasz- kite pas mane laiszką o aš rodą sutaisku jums dovani.

Mano aptiekoje yra gaunami visoki skur- riniai ir elektrizski BANDAZAI už žemiausią prekę.

M. MAYER

EUROPIZSKAS APTIEKOJUS

335 Grand str. BROOKLYN, N. Y.

tarp Marcy ave. ir Havemayr Str.

Telefonas 1842 Williamsburg.

DR. LEO. LANDES,
LIETUVISZKAS DAKTARAS,
 134 E. 24 UL., NEW YORK.
 Garsingas gydytojas vyriskų ir moteriskų ligų. Mokino-ji universitete New York; praktiko-ji Ikonbucziuose Wiedniuje, Berlyne, karaliskioje mokykloje Londone, buvo pordtiniu mokslo Lebanone, Halleve, Port Graduale Hospital College ir t. t.

USZTIKRINA ISZGYDYMA

visų -laptų ir paprastų ligų, kaip tai: plaučių, kepenų, skaudėjimą vidurių, galvos, nepomletį, apalpimą, skaudulius, žaizdas, tinimą, moter skias ligas ir nevaisingumą. Gydymui nerviskų ligų reikia naudoti elektriskias prietaisus.

VISOKIAS LIGAS

iszgydysiu į keles dienas, kaip tai ligas pilvo, uždegimą žarnų, išdžinimą pieno, skaudėjimą lūpų, nosies, akių, ausų, nustojimą pažiegy ir t. t. Iszgydydam užtikrinu kiekviename atsitikime. Chronizhas ligas gydanu pasekmingai, ir slepiamas ligas užaišku slaptųbėj.

Dr. Leonard Landes,

134 E. 24-th str., cor. Lexington ave.
 Offiso valandos: { nuo 9 rito iki 1 popiet
 nuo 5 po piet iki 8 vak.
 Nedėliomis: { nuo 8 iki 10:30 ryto ir
 nuo 2 iki 5 val. po piet.

RODA PER GROMATA DYKAL.
 Užpraszydami gyduoles pristykkit \$1.00.
 Jeigu sergita tai parasytik kiek turi metų, kiek svori ir aprasytik savo ligą, o asz prisiusiu gyduoles kurioms iszgydysiu.

CAECILIA HALL,
GEO. SCHMIDT, PROPRIETOR.
 Užaiško vi-okiulus gėrymus, kaip tai:
 * VYNA, SZNAPSA IR ALU.
 No. 101 & 103 Grand Street,
 Brooklyn, N. Y.

Teipgi yra puiki salė dėl mitingų, veė-
 lilių ir telp visocių susirinkimų.
 Czlon Szv. Juozapo ir szv. Kazimiero draugystės laiko czlon savo susirinkimams.

„KATALIKAS“

Lietuviskas Sanvairinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill.

Kasztuoia ant metu \$1.50.

Norinti uzsiraszyt, turi adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
 3222 Auburn Avs.,
 Chicago, Ill.

Senas Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuojū iszgydima užnuodijimo kraujo, skuros iszberimą, spuogų, skauduliu, skaudancias gerkles, lietuivio, burnos ir nosios, skausmingų užtinimų kirkszių ir kitų dalių. Ronotas kojas, skausmą nugaroje, skausmą galvos, gėlimą kunių, skaudėjimą krutinės, skaudėjimą vidurių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą, himoridos, saugėla, szirdies ligas, plaučių ligas, katarą, užsiszaldymą, dusulį, džiovą, inkstų ir pusles uždegimus, strikturą ir akmenį pusėje.

Mano metoda yra visnatina žinoma, kuri smarkiausias nervų ligas, slabnumą isz priezasties iszdykimo jaunystėje, nenžmigimo kancezią, pražudyta energiją, melancholia, svai-gulį, drebėjimą, iszgaštį, nevaisingumą, pastovineciai isugydo.

Asz turiu viską, kas dėl gydymo reikalinga: liekarstas ir instrumentus ir per ilgiausią tyrinėjimą dasiekiau didžios praktikos. Nekurie daktarai garsinasi specialistais didžio gabumo, ką tik galedami gydyt praszeziausias ligas.

Daugelis žmonių ateina pas mane, idant juos gruntuamai iszbandyčiau ir savo pagirtina metoda gydinečiau, kurie piriausias gydesi pas daktarus, garsinanciuosius gabiais daktarais.

Saugokites nuo tokių žmonių, agentų, draugyszių, už dyką duodanczių receptų, diržų su elektrika ir apgavingų patentavų gyduolių.

Kreipkites visi isz pirmo pas seną daktarą SMITH, jis yra seuiausias ir geriausias, o užczėdysit laiko, pinigų ir skusmų. Vyrai, mislydami vesti gerai darys atlankydami seną daktarą Smith. Gvarantuojū gruntuamai, greitą ir pigų iszgydyimą Rodas duoda uždyką. Liekarstos 50c.

SMITH'S
 SENAS
Specjalistas

Neužmirskit adriso:

136 E. 18th Str.

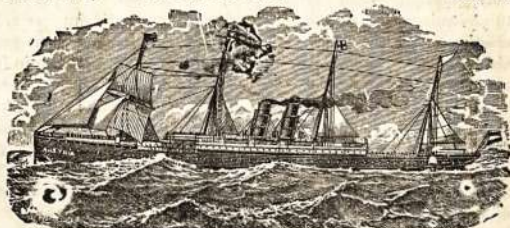
New York, N. Y.

MAX KOBRE

Lietuviszka Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinia, kadmes parduodam Szifkortes ant visų greicziansų laivų už pigiausią prekę. Esu užtvirtintu agentu ant linių, North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hamburgo; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Roterdamo. Siuncziame pinigns, kurinos jusų prieteliai genua į 15 dieny. Musų kantoroje galite susizneketi lietuviszkai ir lenkiszkai. Atekite ir persiliudykite, kad mes per 25 metus su kožnu apsiėjome teisingai. Teipogi parduodam tikietus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigns į depositą bankos ir mokam po 34 procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 doletri ir virszaus, ale kad myta padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir iszimti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4 iki 8 vakarai.

BENZIGER BROTHERS

36 38 Barclay st.,
NEW YORK, N. Y.

Iszdil3
KARUNU,
VELIAVU,
 ir yvairiausią
ŽENKLELIU
 Teipgi specializskai darome szilkinius ir auksinius ISZSIUVIMUS.

Ant pareikalavimo visados prisiusinsime prabas ir tavoru prekes, teipogi ir didelį ilustravota katalogą prisiusinsime ukyka. Paszyk ant adriso:

Benziger Brothers,
36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuno**. Jo sztoras visada yra pripildytas szviežiais tavorais, kuriuos pardavinėja daug pigiau kaip kiti. Užcėdyk pinigus ir su drutįk savo sveikatą pirkdamas valgius pas

J. Krauczeliuna,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

SIUTAI! SIUTAI! SIUTAI!

Geriausi visokio-kaino siu- tai, naujausios mados, ge- riausios matarijos, dri- ezian-ias pasinvimas, o ką prekės tai daug pigesnės kaip pas kitus. Paban- dyk sykį pas mus, o per- sitikrįsi apie mus sztorą.

Skaityk! Skaityk! Skaityk!

O perskaitęs neužmirszk, kad jeigu pas mus užsisteliuosi siutą, tau jis tiks teip kaip apgijęs dėto, kad mus kriaucziai moka dirbt gerai ir greit. Ateik, o nesigrandįsi. Pas mus gausi drapanų kokių tik nori. Neužmirsz vietą ir numerą

LEWIS Bro's,

48 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

SLAPTYBE!

Skaityk szita su atyda ir gerai atsimink.

Zmogus nuolatai yra spaudžiamas visokių ligų; gal szitą ar kitą sanvaitę reikalauti mano pagalbos, kaipo specialisto. Asz per daugelį metų už-ėmiau gydymu vien tik vyriszkių ligų, nežiurint isz kokios priežasties ir kada jos kilo. Kaipio tai: Abelną silpnumą, ligas gautas per iszdykumą jaunystėje, negerus sapnus, užnodyjimą kraujo (pra- džioja arba ir įsisenėjus), iszberimą szaszais ir kitokius visokius prieti- kius. Apie ligą ypacz sunkiā, neatboti yra neiszmanimu. Visi, kurie kokia liga sergate, kad jus kiti daktarai butu apszaukę net už neiszgy- domus, netrotykit vilties, bet kreipkitės prie manęs, asz jus iszgydysiu. Tiktai nelaukite ilgai ir nesinuodinkite su visokiomis liekarstom. Teip gi neįjeszkokite pagalbos pas nesuprantanczius aptiekorius, bet kreip- kitės tiesiog pas manę. Nesibijok! atėik, o busi iszgydytas per sen Daktarą BRYAN.

Pasarga.

Nemeginkit gydytis patys per save, nes tai yra pa vojinga. Užcėdyk pinigus, laiką ir sveikatą tuo- jaus įieszkodamas mano pagalbos.

PERŽIUREJIMAS UŽ DYKA.

Netrukdyk laiko mėginimais. Asz gydau greitai ir už mažą mo kestį.

Sianas Daktaras Bryan,

249 East 21st Str., kampaš 2nd ave,

New York City.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriszkus darbus gerai, pigiai ir greitai:

DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL DRAUGYSZCIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORISZKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigrandys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

94 GRAND st., BROOKLYN, N. Y.

FR. PUSTET & CO.

Atlikti visokius drukoriszkus dar- bus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai: lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, len- kiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.

Dirba pas save ir pargabena isz užmarės visokius baž- nytinius daiktus kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, lik- torius, szventųjų stovyklas ir t. t.

Teipgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, ignoselius ir visokius szventuju paveklus.

Visus daiktus laiko ko geriausius, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str. New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turi didelius sklodus, Ryme, Ratisbonoje, Cincinnati ir New York'e.

KNYGOS

gamtos „ŽVAIGŽDĖS“
Spaustuvijs.
←0→

- Basanavicius** Dr. J. Medega musy tautiskai vaistinykštai. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 38 su 2 autoriaus paveikslais 40 c.
- Lietuvizkai** Trakiszkos studijos. Shenandoah, Pa. 1895 m. pusl. 123.....60
- Lietuvizskos** pasakos pusl. 192 pasakų 200.....1,50
- Bernatavicius** Pajauta Lizdeikos duktė, arba Lietuva XIV szimt. metije. Istoriszka apysaka. knyga I Shenandoah. Pa. 1898 m. pusl. 155.....60
- Kun. A. Burbos** Prozaizski rasztai. Labai graizios apyskėles. Naujas perspaudimas. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 156.....80
- Dzukiszkos** dainos Traku paviete uzraszytos.....75
- Kristijonas** Donelaitis. Rasztai. Keturi meto laikai. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 134 40
- Katalikų** Bažnyčia ir mokslas pagal prof. Zahna.....20
- Ir Jonas** Lietuvizski dainiai pradijoje XIX szmtwečio. Klasiszka tautiszka periodas. Shenandoah, Pa. 1988 m. psl. 53 40
- Medega** Simano Daukanto biografijai. Su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. pusl. 128 preke.....1.00
- Milukas** kun. A. Rankvedis Senovizskos Istorijos pagal Fisherį T. Gazeau ir kitus. Knyga I Rytu szalys su 14 paveikslėliu. Shenandoah, Pa. 1898 m. p. 50
- Rankvedis** Senovizskos Istorijos. Knyga II pagal Fisherį ir kitus su paveikslėliais. Shenandoah, Pa. 1898 m. preke.....40
- Lietuvizskas** Albumas. Dalis I. Paveikslai istorizski vietų ir kitokių. Ir paveikslai lietuvizskų naminių ir iszarbių. Shenandoah, Pa. 1900 m. preke.....50
- Neris** P. Populiarizskas rankvedis Fizikos, su iliustracijoms. Shenandoah, Pa. 1899 m. pusl. 102 preke.....75
- Radvieziūtė** M. Anima Vilis. Apysaka. Lietuvizkai vertė J. Montvila. Shenandoah, Pa. 1893 m. pusl. 169 preke.....75
- Sienkjevicius** H. Tvanas. Vertė K. A. K. dalis I. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 178.....80
- Tvanas** Dalis II. Shenandoah Pa. 1900 m. pusl. 194. Puikiausia apysaka lietuvizskoje kalb. I, 100
- Duonės** jiezskotojai. Lietuvizkai iszguldė V. Stagaras. Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 82.....35
- Schmidt** Valdimieras apysaka.

- Lietuvizkai iszguldė kun. A. Milukas. Shenandoah. Pa. 1901 m. preke.....25
- Pabrieža** kun. A. Botanika, arba tautišlus auguminis. Shenandoah, Pa. 1900 m. pusl. 166 1,00
- Valancius** auskas. vysk. M. Zemaiziu Vyskupystė. Antra laida. Shenandoah, Pa. pusl. 247 1,00
- Du** broliai. Atsitikimas isz paskutinės Turky su Maskojais karės. Vertė A. J. J. K. 1893 m. Shenandoah, Pa. pusl. 12.....3
- Kankinimas** Katalikų Lietuvoje abeina ir Kraziuose. Dėl Lietuvizsko teatro. Paraszė Akmeinis. Plymouth, Pa. 1893 m. pusl. 39 preke.....20
- Padejimas** Lietuvizki tautos Rusy vioszpatystėje. Rusiszkoj kalboj preke.....1,00
- Stacijos** arba Kryziaus kelias parngta kun. A. Burbos. Plymouth'o, Pa. klebono. 1897 m. preke.....10
- Antanukas**. Apysaka B. Pruso. Isz lenkiszko vortė Selimas ir K. Moygio ir kun. Pabrezos laiszkaip pas S. Daukantą. Shenandoah, Pa. 1897 m. preke.....15
- Paskutinės** Misijos. Isz lenkiszko Shenandoah, Pa. 1897 m. pusl. 45 preke.....20
- Lietuvizskos** Kanklės. Shenandoah Pa. 1897 m. preke.....5
- Kun. A. Toterius**. Pamokslai gerų zmonių. Shenandoah, Pa. 1900 pusl. 95 preke.....60
- Ant geresnės popieros.....75
- Lietuvizskas** Albumas I laida Shenandoah, Pa. 1898 m.....50
- Albumo** II ir III laidaprek. 1,00
- Abdarytas kasztuoja 1,25
- Kun. Burbos**. Prozaizski rasztai Tomas II 50c.
- Ta pati knyga ant geresnės popieros kasztuoja 60c.
- Katalikų** Bažnyčia ir mokslas antra laida kasztuoja tik 15c.
- Kun. P. Saurusaitis**. Lietuvizkai angliszkaiz žodinelis 75c.
- Anglizkai lietuvizskas žodinelis kasztuoja 50c.
- Trumpi** atsakimai ant užmetinėjiprie-z Rėlijų 20c.
- Dogmatas** apie Pragarą 15c.
- Paslapeziai** Gyvojo Ražanciaus 25
- Juokų** kngetė kasztuoja 25c.
- Iszgulduktas** Lioretanizskos Lituanijos kasztuoja 30c.
- Istorija** Szventa, Seno ir Naujo isztatimo kasztuoja 50c.

Lietuvizska Krautuve visokiu siuvenu Maszinu.

Parduodu naujas antru ranku siuvenamas maszinas. Teipgi užlaikau visokius reikalingus daiktus prie siuvenu

maszinų ir taisau. Zmonės vra persitikrinę apie gerumą mano maszinų nes 20 metų kaip tuomi užsiimu.

J. Matulevicia,
256 Grand str.
BROOKLYN, N. Y.

Tikrai gryna altoriaus Vyna

GAUSITE PAS
BARNSTON Tea Co
6 BARCLAY STR.

New York'e.
Importuo a ie rusiszka arbata, kava ir visoki vyna.

PALACE HALL, HENRY GERREN Prop.

89 - 93 GRAND Str., B'klyn, N. Y.
Svaintainė pārsamdama dėl veseljū, balij, koncertų ir t. t.
Gėrymai geriausi ir už pigiausia preke.

Mateuszkas Videika Lietuvizskas darbo agentas.

Kas nor gauti gerą darbą, tu gul kreipiasi prie mane. Apart to turin puikia didelę sale vadinamą „Washington Hall“ dėl teatro, vestuviu, baliu ir sziep pasilinksminim. Apie gėrymus nereik nėi sakyti, nes visi žino jė gerumą.

M. VIDEIKA
154 Clinton ave. arti Claremont av.
MASPETH, L. J.

AR ESI KURCIZAS??
Visi kurtiniai ir sunkus girėdijimas dabar yra iszgydomi su pagelba naujų mūsų iszaridimų. Tik kurcizais gimę negali būt iszgydyti. UŽIMAI GALVOJ VEIKIAI PRASALINAMI. Apaszki savo ilgę iszegzaminavimas ir rodo dykai, Gall patys namie iszgydyti sviesni mažais kasztais. 590 LaSalle av
Dr. Dalton Aural Institute, Chicago

Daktaras isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cherng

52 ELDRIDGE Str. New York.
Tarp Canal ir Hester ulyczių,
OFISO VALANDOS:
Nuo 8 iki 10 isz ryto
Nuo 2 iki 3 po piet
Nuo 6 iki 8 vakare
Telephone 3997 Spring.

Jurgio Hoffmano Aptieka
103 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

(Tik jo iszlekdijamas).
Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, padaryta isz penkes deszims dviejų visokių augnoliu ir žoliu, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retaliszkaiz, svarą už viena dolerį, ir teipgi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paka, ir pardavinėja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszims svary už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senoviszkaiz ir europiejiszka madą, aptiekoj raudasi, kaip tai herbn, žolių ir teip toliaus.
Kas tik reikalaujate virsz minėtu gidnoliu, galite siusti pinigus per Money Order, o asz jum prisiausiu per expresą reikalingu daiktų. Hoffmano Reumatizmo gydualė \$2,00, tikras iszgidinimas; Hoffmano plauczių gydualkruopės dėl kraujo, dvideszims viena gidualkruopė į dežntę už 15 centų.
Hoffmano kosulio maizimas 25 centai.

PUIKIAUSIA UZEIGA PAS

A. W. Zaliaucka ir J. ALMONAITI.

Užlaiko geriausius gerymus, cigarus ir užkandzius, o ir visame suteikia geras rodas. Teipgi randasi

Pool-tables del pasilinksminimo,
116 Grand St., Brooklyn, N. Y.
Visi pas savo tautiecius!

GERIAUSIA UZEIGA PAS
Petra Draugeli

Užlaiko geriausius trunkus, gerus ir užkandzius, teipgi sutalika geras roda visokiuose reikaluose dėl savo tautiecių.
73 Grand str. Brooklyn, N. Y.
Visi pas savo tautietij!

Geriausias tavoras uz pige preke.

Gorman's

ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Vyru apatines drapanos!

Mes turim dabar ant pardavimo labai daug visokių apatinių vyrų syk drapanų, pradėdant nuo žemų lig angsecausių prekių. Nežiurint kiek mokėsi, bet busi užgandėtas pirkinis.

Daugiause dvi prekes.

Vyrųsyki vilnoniai apatiniai labai stori single or double breasted marszkiniai ir kilalinės nekur kitur ne yra taip pigiai parduodama, kaip pas mus. Pirmiau jie kasztavo 89 c., o dabar parduodam už 49 centus.

Vyrųsyki szilkiniai druzial pasuti paltos ir gel-voš kvarbos marsz ktiniai, saizo nuo 34 lig 36, o kilalinės nuo 30 lig 44. Mes jų pirkom ant syk labai daug ir pigiai gavom, delto-gi galim labai pigiai parduoti. Pirmiau kasztavo 1.39c. dabar parduodam už 69 centus.

Teisingas apsiejimas.

ATDARA
PANEDELIJ
IR
SUBATOS VA-
KARAIŠ.

NE ZIURINT KA JUS
CZIA PIRKSIT, GAUSIT
VISKA GERIAUSIA. BE-
VEIK 50 METU KAI
MES UZSIIMAM TUOM
BIZNIU SZIAM MIEŠTE.

RINKIT
NAMIE VISUS
CROSERIO
CZEKIUS.

Tiktai pabandykit, o kitur n'eisit.

JOHN J. GORMAN,
229-235 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

JAMES J. MCGINTY

LAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVISZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja

ant

visokių
kapinių.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELIJU IR
KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAL.

Gyvenimas ir kanceliarija po No. 72 South 2-nd Str.
Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

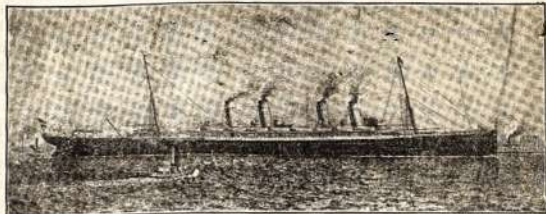
Telefonas 559 Williamsburgh.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 mete

N ame Staats-Zeitung, prie užvažiavimo ant Brooklyno tilto, New-York

Stuncziame pinigūs į visas dali- svieto pigel, saugel ir greitai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS.

Bankoje savo visados laikome daugybe pinigų dėl iszmainymo, kaip tai:

Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko į Bremą ant Expreso \$35.00, ant regulariszko \$31.00
" " " į Hamburgą ant Expreso \$33.00, ant regul. \$30.00
" " " į Antverpą \$31.00, ir į Rotterdamą \$28.00
Isz Bremo į New Yorką ant Expreso \$38.50, ant reguliari. \$36.50
" Hamburgo " " " \$37.50, " " \$32.50
" Antverpo " " " \$31.00, isz Rotterdamo \$33.50.

Dabar sluncziam pinigūs tiesiog į namus.

100 rublių už \$52.50.	50 rublių už \$26.50.	40 rublių už \$21.25
30 " " \$16.00.	25 " " \$13.38	20 " " \$10.75
15 " " \$8.13	10 " " \$5.50	5 " " \$ 2.88

Dėl atresnės žinios raszyk į

Bischoffs Banking House,

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York

Nedėloje Banka atvira nuo 10 iki 12 rydai.

LIETU VISZKA APIEKA

IR
BROOKLYNO PACZTA,
(S. S. No. 23.)

Pilna visokių aptiekoriszku tavoru. Turį visokių Europiszku ir Amerik-niszku gyduoliu, kaip tai taisingiausia lietu-viszką TRAJANKA ir teip visokių žoliu, szaknu — koki ant svieto randasi ir nuo visokių ligu.

Aptiekoj visada galima szaukt daktara uz dyka.

Ateisaukantiems per gromatą apraszantiems savo ligą duoda rodus ir prisiuoze gyduoles per pacztą arba expressą. Aptiekoj galima susikalbėt lietuviszkai, lenkiszkai, rusiszkai, vokiszku, angliszkai ir visokiom kalbom. Receptus sudedam nuo visokių daktaru Amerinoniszku ir Europiszku.

Money Orders ir registravotas gromatas galite siust isz czionais.

R. M. ULLRICH.

64 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE CALL 1426 WILLIAMSBURGH.